

Ikt. sz.: NJB/6-2/2015.

NJB-1/2015. sz. ülés
(NJB-10/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti bizottságának**
2015. március 11-én, 10 óra 35 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása	5
Döntés képviselői önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	5
A családbarát parlamenti működéshez szükséges intézkedésekről szóló H/2228-as számú határozati javaslat	
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)	5
Dr. Szél Bernadett (LMP) előterjesztő szóbeli kiegészítése	5
Hozzászólások, reflexiók	7
Határozathozatal	16
Egyes törvényeknek a gyermekek védelmét biztosító módosításáról szóló T/2817-es számú törvényjavaslat	
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)	16
Szabó Tímea (független) előterjesztő szóbeli kiegészítése	16
Hozzászólások, reflexiók	18
Határozathozatal	29
Az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló H/3476-os számú határozati javaslat	
(Sneider Tamás, Novák Előd és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)	29
Vágó Sebestyén (Jobbik) előterjesztő szóbeli kiegészítése	29
Hozzászólások, reflexiók	30
Határozathozatal	32
Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló H/3469-es számú határozati javaslat	
(Tóbiás József, Dr. Harangozó Tamás Attila, Lukács Zoltán, Gúr Nándor, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Gőgös Zoltán, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Heringes Anita, Demeter Márta, Dr. Józsa István, Harangozó Gábor István, Velez Árpád és Kiss László (MSZP) képviselők önálló indítványa)	
33	
Korózs Lajos (MSZP) előterjesztő szóbeli kiegészítése	33
Hozzászólások, reflexiók	33
Határozathozatal	35
A diszkriminációmentes szolgálati idő elismerése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló T/3181-es számú törvényjavaslat	
(Novák Előd, Sneider Tamás és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)	
36	
Sneider Tamás (Jobbik) előterjesztő szóbeli kiegészítése	36
Hozzászólások, reflexiók	37
Határozathozatal	41
Egyebek	41
Elnöki zárszó	42

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
  - a) A családbarát parlamenti működéshez szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/2228. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
  - b) Egyes törvényeknek a gyermekek védelmét biztosító módosításáról szóló törvényjavaslat (T/2817. szám)
(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)
  - c) A diszkriminációmentes szolgálati idő elismerése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/3181. szám)
(Novák Előd, Sneider Tamás és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
  - d) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (T/3469. szám)
(Tóbiás József, Dr. Harangozó Tamás Attila, Lukács Zoltán, Gúr Nándor, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Gőgös Zoltán, Hiszékeny Dezső, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Heringes Anita, Demeter Márta, Dr. Józsa István, Harangozó Gábor István, Velez Árpád és Kiss László (MSZP) képviselők önálló indítványa)
  - e) Az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló határozati javaslat (H/3476. szám)
(Sneider Tamás, Novák Előd és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Selmeczi Gabriella** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Sneider Tamás (Jobbik)
Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bene Ildikó (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP) távozása után Kovács Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt főtanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Fűrész Tünde helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Hulák Zsuzsanna főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 35 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a Népjóléti bizottság tagjait és vendégeit a mai ülésünkön; és szeretettel köszöntöm a kormány képviselőit is, akik nagyon magas szinten képviselik magukat a mai bizottsági ülésen.

A mai bizottsági ülésünk határozatképes. A helyettesítéseket szeretném a jegyzőkönyv számára ismertetni. Dr. Bene Ildikót helyettesíti Kovács József képviselőtársunk, Hirt Ferencet Tapolczai Gergely képviselőtársunk helyettesíti, Molnár Ágneszt jómagam helyettesítem, más helyettesítés nincs – tehát a bizottság határozatképes.

Kiküldtük a mai bizottság ülésére a napirendi pontokat. Öt darab képviselői indítványról kell tárgyalnunk, és az egyebek között az albizottságokban kellene személycseréről döntenünk; illetve a napirendi pontokon belül szeretnénk sorrendet módosítani, ez a kormány kérése volt, de majd a napirend elfogadása után beszélhetünk erről.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki ilyen formában elfogadja a mai napirendi pontokat. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúan támogatja a napirendeket.

Döntés képviselői önálló indítványok tárgysorozatba vételéről

A családbarát parlamenti működéshez szükséges intézkedésekről szóló H/2228-as számú határozati javaslat (Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)

1-es napirendi pontunk, a családbarát parlamenti működéshez szükséges intézkedésekről szóló H/2228-as számú határozati javaslat, amelyet Szél Bernadett LMP-s országgyűlési képviselőtársunk nyújtott be.

Kérdezem képviselőtársunkat, hogy kíván-e hozzászólni.

Dr. Szél Bernadett (LMP) előterjesztő szóbeli kiegészítése

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Az általam beadott törvényjavaslat egy többszöri próbálkozás, amelynek alapvető célja az, hogy a parlamentnek a működését megpróbáljuk családbarátabb módon megvalósítani.

Az általam jegyzett törvényjavaslatot más országok, tőlünk inkább nyugatabbra lévő országok, nemzeti parlamentjeinek, működési rendjének tanulmányozását követően dolgoztam ki és tettem le önök elé az asztalra. Kettős célja van ennek a törvényjavaslatnak. Az egyik az, hogy példát mutasson a Magyar Országgyűlés a többi magyar munkáltatónak abban, hogy meg lehet tudni úgy hatékonyan szervezni egy munkaközösségnek az életét, hogy mellette a családbarát szempontokat érvényesíteni tudjuk.

A másik fontos cél az az, hogy a nők politikai részvételét ilyen módon is bátorítsuk, hiszen nagyon sok nőtársam számára azért sem vonzó a politikai pálya, mert úgy érzik, hogy a családi kötelezettségeik mellett azt a fajta parlamenti működést, amely kvázi éjjel nappali rendelkezésre állást tesz szükségessé, nem tudják teljesíteni. Ezt saját tapasztalatból mondom. Ahogy az országot jártam, nagyon sok nő fejezte ki aggályát, hogy ő bizony nem tud hajnali kettőkor bent lenni, nem tud reggelig ott maradni, éjszaka dolgozni, mert a családjának egyfajta kiegyensúlyozott

működést szeretne biztosítani; és úgy látja, hogy ezzel a munkarenddel ez nem összeegyeztethető.

Tehát ez a kettős célt vezérelt abban, hogy ezt a törvényjavaslatot megfogalmazzam, és mint említettem, más nemzeti parlamenteknek a munkáját hasonló módon szervezik; és biztosíthatom önöket arról, hogy nem megy a hatékonyság rovására, abszolút működőképes nemzeti parlamentekről van szó. És azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak a megszavazásával egy nagyon erős üzenetet is tudna küldeni – kifejezetten a kormánypártok oldaláról a Magyar Országgyűlés – a magyar nők irányába, hogy ha ők is szívesen látottak a politikában, olyan parlamenti működést tudna garantálni a Ház, amely teljesíthető akkor is, ha valaki családos vagy azzá szeretne válni.

A konkrétumokról. Semmi olyant nem tartalmaz ez a törvényjavaslat, ami nem lenne teljesíthető. De azt is el tudom fogadni, ha önök engedik tárgysorozatba venni, hogy bizonyos részei első körben meg tudnak valósulni, a többit meg fokozatosan, ahogy az Országgyűlés fejleszteni tudja az ezzel kapcsolatos munkáját, ahogy a perspektíva tágulni tud. Alapvetően a legminimálisabb igényekre próbáltam szorítkozni. Az, hogy például a szavazások úgymond emberi időben délután 6 óráig lezáruljanak, ne éjszaka szavazzunk; ne legyenek olyan éjszakai viták, amik azt igénylik, hogy a képviselők a pihenés rovására éjszaka álljanak helyt, miközben feltehetően azok a magyar állampolgárok, akiknek a sorsáról is megy a beszélgetés, éppen alszanak, és ezért nem tudják követni a működést.

Szintén fontosnak tartanám, hogy legyen egy olyan intézmény a Magyar Országgyűlésnek a környezetében, amely fogadni tudja nem csak az országgyűlési képviselők, hanem minden hivatali dolgozónak a gyermekét, családtagját. Ezzel is példát mutatnánk a többi munkáltatónak, hogy igen, meglehet azt csinálni, hogy intézményt létesítünk a dolgozó szülők gyermekeinek; és hangsúlyozom, itt nem csak a képviselőkről van szó, hanem minden munkatársunkról, aki a munkánkat segíti ebben az intézményben.

Szintén fontosnak tartom, hogy legalább az iskolai szünetek erejéig legyünk figyelemmel arra, hogy például olyan kardinális törvényjavaslatokat ne iskolai szünetben tárgyaljunk, amikor a szülőként is funkcionáló képviselők számára szinte megoldhatatlan az, hogy a gyermeküket hova teszik abban az időszakban. Ugye, volt egy olyan hetünk, amikor a költségvetést sikerült iskolaszünet idején tárgyalnunk, ez sokunk számára nehézséget okozott; és fontos – ezt ismételten említeném –, hogy ez üzenet értékű is a többi magyar munkáltató számára, hogy mi itt mit csinálunk a magyar parlamentben.

Szintén fontosnak tartanám, hogy legyen egy olyan helyiség a magyar parlamentben, ahol lehet gyermeket szoptatni, lehet gyermeket pelenkázni. Nagyon sokunknak okoz nehézséget az, hogy a gyermekét, miközben a képviselői feladatait ellátja, az egész nagy Magyar Országgyűlésben nem tudja hol tisztába tenni. Ad hoc körülmények vannak, a frakció irodákban különítünk el ilyen helyiséget; megérdemelnék azt az édesanyák és az édesapák, hogy a gyermeküket ellátó helyiség legyen. Szóval ilyen egyszerű dolgok szerepelnek ebben a javaslatban vagy kapcsolódnak ehhez a javaslatához.

Én azt gondolom, hogy ami most a bizottságnak feladata lenne, az az, hogy mérlegeli a leírtakat, és hogy ha egyetértenek azzal, hogy ilyen módon, ilyen irányban kell változtatnunk a parlamentnek a működését, akkor bizalmat szavaznak neki, tárgysorozatba veszik. És utána, amikor a konkrét vita menne már a plenárison erről a javaslatról, akkor nyilván lehetne olyan módosítókat benyújtani, amivel esetleg változtatni lehetne, vagy akár bővíteni lehetne az itt felsorolt, énszerintem nagyon minimális eszköztárat. Ha kérdésük van, örömmel állok rendelkezésükre.

Hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő asszony az előterjesztést és a kiegészítést. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy van-e kérdés vagy vélemény az elhangzottakhoz. Novák Előd képviselőtársam.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. A Jobbik nemcsak hogy támogatja ezt a javaslatot, de tulajdonképpen a benyújtását megelőző napon magam is kértem személyesen Schiffer Andrást is, hogy ebben az ügyben lépéseket tegyenek, úgyhogy nagyon örülök, hogy már másnap benyújtásra került ez a javaslat (*dr. Szél Bernadett: Másodszor.*), és nem is először valóban és félek, hogy nem is utoljára. Ugyanis tavaly a Házbizottság november 27-ei ülésén, tehát egy nappal a javaslat benyújtását megelőzően a Jobbik képviselőjében én vettem részt a Házbizottság ülésén, és ott felvettem, hogy a családbarát működés kialakítására végre szükség volna; főleg a plenáris viták éjszakába nyúlása helyett a csütörtöki és pénteki ülésnapok bevezetését – mondtam ezt még akkor, amikor egyhetes ülésezési rend volt, de hát ez az új sem vált sokkal jobbra. És azért vettem ezt fel és azért érzem most is aktuálisnak ezt, mert a politikusi álláshalmaz tavaly októberi megszüntetésével végre elvárható, hogy a hét második felében is bejárjanak munkahelyükre a képviselők.

Kövér László akkor a Házbizottság ülésén válaszában a Fideszre hárította a jövőbeni döntés felelősségét, és nyilvánvalóan az Országgyűlés napirendjét valóban a kormányzó többség fogadja el, ezért most akár tárgysorozatba veszik ezt a javaslatot, akár nem, egy biztos, ezzel kapcsolatban a kormánypártoknak felelősége van. Az Országgyűlés esetében nyilván a legfontosabb, hogy családbarát döntések szülessenek, de szimbolikus és sok alkalmazottat is érintő kérdés, hogy a legfőbb népképviselői szerv működése során tekintettel van-e a családokra. Főként azokra a gyermekekre, akik rendszeresen nélkülözni kénytelenek szüleiket az olyan kormányzati szemlélet miatt, amit Lázár János már nem is szégyell kimondani, hogy a Miniszterelnökség – idézem: „sajnos valóban nem egy családbarát munkahely”. Nos, az ilyen üzenetek, és most ismét idézem: „a Miniszterelnökségen dolgozni senkinek sem kötelező” rendkívül károsak a többi államigazgatási szerv munkavállalóira, és ezáltal hazánk demográfiai katasztrófájára nézve is. És most, hogy az önkormányzati választások óta az országgyűlési képviselőség, a Jobbik követelése nyomán végre főállás lett, elvárható, hogy a hét második felében is bejárjanak munkahelyükre a képviselők, vagy ha úgy tetszik, ne csak kéthetente.

Az éjszakai viták nemcsak családellenesek, de ki is üresedtek az alacsony létszám miatt, melynek háttérben mondjuk ki a tévé közvetítések hiánya is áll. Viszont a csütörtöki és pénteki napközbeni ülésnapok esetében a vitákat is többen követték akár tévén, akár interneten keresztül. Dolgozni természetesen lehet éjszaka is, de az esti ülésezések igenis családellenesek, születések helyett válásokhoz vezetnek.

Jelképes és gyakorlati probléma is, hogy a világ harmadik legnagyobb parlamentjében van fodrászat és orvosi rendelő, a Képviselői Irodaházban konditerem és bankfiók is található – itt ugye, alattunk –, de pelenkázó helyiség és szoptatószoba nincsen sehol, pedig azokat a látogatóknak is illene biztosítani.

Tegnap több, ezzel kapcsolatos személyes tapasztalatom is volt, hiszen többekkel már nagyon vártuk ennek a javaslatnak is a napirendre vételét itt a bizottságban, és örülök, hogy eljutottunk akkor ide. És én nagyon bízom benne, hogy legalább a tárgysorozatba vételt megszavazzák, ami természetesen nem azt jelenti, hogy ezt a javaslatot akár ebben a formájában önöknek el kellene fogadni, lehet, hogy

napirendre se fogja tűzni a plenáris ülés, de ennek a bizottságnak van akkora felelőssége, hogy mi azt mondjuk, hogy a bizottságunk hatáskörébe tartozó problémát legalább mi fontosnak tartjuk. Lehet, hogy a plenáris ülés egyéb szempontok miatt – a nemzetközi helyzet fokozódik és más közhelyekre hivatkozva – nem fogja még csak napirendre sem venni, de azt, hogy mi úgymond leltárba vegyük, az szerintem igenis indokolt, és ezért, ahogy eddig is szorgalmazta a Jobbik a családbarát országgyűlési működést, ezt a javaslatot is tárgysorozatba vételre ajánljuk a tisztelt bizottságnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársam hozzászólását.

Tapolczai Gergely képviselőtársunk.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Azért is kértem szót, mert egyrésztől 4 gyermeket nevelő családapukaként fontosnak tartom a hozzászólást ehhez a kérdéshez. Jómagam is fontosnak tartom a különböző családbarát intézkedéseket az élet minden területén.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy más oldalról is megvilágítsam ezt a kérdést. Most nem fogok a részletekbe belemenni, hogy a Fidesz-KDNP, illetve a kormány mennyi családbarát intézkedést és döntést hozott már, kezdve a családi adókedvezménytől a gyed-extrán keresztül a 3 éves gyesen keresztül, a kisgyermekes édesanyák kedvezményes foglalkoztatásáig, hiszen mindannyian tudjuk, hogy milyen intézkedések történtek eddig, hangsúlyozva, hogy családbarát kormányként hozta ezeket a döntéseket. Inkább magának a javaslatnak a részleteire térnék rá.

A képviselő asszony javasolta – én pontokba szedem most –, hogy a szavazásokat be kellene fejezni este 6 óráig. Amióta bevezetésre került az új ülésrend, általában 6 óra előtt befejeződnek a szavazások. Ettől függetlenül persze előfordulhat – súlyosabb törvények esetében –, hogy tovább tart a szavazás, de ezt úgy szokták mondani, hogy ez azért benne van a pakliban.

A másik, hogy kiemelt jelentőségű a javaslat a jogszabály-tervezetek esetében, vegyük figyelembe az iskolai szünetet is. Én ezt nem tartom szerencsés üzenetnek a társadalom többi tagja számára. Hiszen hány olyan munkahely van, ahol nem is lehet megoldani, hogy a szülők otthon maradjanak az iskolai szünet idejére, kezdve az egészségügytől az oktatásig és a különböző területeket is sorolhatnám, hogy ha mi megtesszük magunknak ezt a kedvezményes lépést, valóban példát mutatunk – csak az a kérdés, hogy ez a példa pozitív vagy negatív.

A saját tapasztalatom szerint, amióta bevezetésre került az új ülésrend, valóban vannak olyan vitanapok, amik estig tartanak. De itt is sokkal arányosabban oszlik el a képviselőknél a munkaideje, nem késő délután kezdődnek a viták, hanem nappal és délelőtt, és aki akar, be tud kapcsolódni a tévé közvetítésekbe is. Nem tartom érvnek azt, hogy az esti órákban vannak a viták és az emberek ezt nem tudják követni, mert bármikor visszakövethető jegyzőkönyv formájában, video archívum formájában, tehát minden ülés nyilvános és bármilyen formában ez visszakövethető.

Bár nem így lett kommunikálva, de énszerintem az új ülésrend sokkal családbarátabb, mint eddig, bármikor is voltak ezek az ülésnapok. Egyelőre ennyi az észrevételem, ha lesz még kérdésem, akkor természetesen beszálok a vitába.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Szabó Timea képviselőtársunk.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Én is a PM nevében abszolút a támogatásomról szeretném biztosítani LMP-s képviselőtársamat, nagyon fontosnak tartjuk ezt a javaslatot, mindenképpen támogatni is fogjuk. Én nyilván érintett is vagyok a kérdésben. Sajnos nem egyszer fordult elő az, hogy azért nem tudtam egy késő esti általános vitán részt venni, mert nem tudtam megoldani máshogy a gyerekvigyázást. Sőt az is előfordult, hogy amikor meg tudtam oldani, lefektettem a kisfiamat, visszamentem a parlamentbe este 10-kor, akkor egy fideszes képviselőtársunk odaszólt nekem a padsorokból, hogy „egy jó anya ilyenkor otthon van a gyerekével és nem a parlamentben” – ennek a megjegyzésnek külön örültem, hiszen méltányosnak tartottam. Az az igazság, hogy nemcsak a szavazásoknak kell befejeződni este 6-ra, hanem a fontosabb általános vitáknak is. Pontosan mi nem csak gombnyomogató gépekként ülünk bent a parlamentben, hanem azért, hogy hozzá tudjuk tenni a véleményünket, javaslatainkat egy-egy akár kormánypárti, akár ellenzéki javaslathoz is, ez sok esetben nem fejeződik be sajnos este 6 órára.

Az iskolai szünettel kapcsolatban azt tudom mondani, hogy érteni vélem, amit Tapolczai Gergely képviselőtársunk elmondott itt a pozitív példamutatás kapcsán. Viszont azt gondolom, hogy ez sem kevésbé pozitív, mint az a példamutatás, hogy például a képviselők felvehetik egyszerre a képviselői juttatásukat és a nyugdíjukat, míg ez más szférában sajnos nem megengedett Magyarországon. Itt most nem is említenék személyes példákat. Azt gondolom, hogyha ezzel úgy gondolja a Fidesz-KDNP kormány, hogy példát mutathat a társadalomnak, akkor azt gondolom, hogy az iskolai szünettel is nyugodtan mutathatunk egy ilyen példát.

Nem szeretném húzni az időt, nagyon fontosnak tartjuk ezt a javaslatot és mindenképpen támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Kovács Sándor képviselőtársunk.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Először is elnézést, hogy késtem, én csak Novák Előd képviselőtársam hozzászólására szeretnék reflektálni. Vannak egyéni képviselők is a parlamentben, és jómagamnak is körülbelül 100 ezer lakost kell érdekérvényesítenem – hogy ilyen csúnya szóval mondjam –, és ha minden nap itt ülnék, akkor nem tudnék 44 polgármesterrel, legalább 80 civil szervezet vezetőjével, egyházi vezetőkkel, a társadalomnak azon szereplőivel találkozni, akiktől úgy gondolom, hogy organikus ez a társadalom, és nem a parlament padsoraiban él, hanem vidéken is. Kérem, legyen erre is tekintettel, amikor azt mondja, hogy egész héten bent kell lenni a parlamentben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársunk.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Én annyit szeretnék mondani, hogy az MSZP részéről csak támogatni tudjuk ezt a határozati javaslatot. És tudom, lehet, hogy a mostani kormányzatnak annyira nem fontos ma a női képviselőknek a száma, alig éri el a 8 százalékot, és nem vagyunk túl sokan a parlamentben; én vidéki képviselőként tudom mondani, hogy igenis nagy teher számunkra, amikor mondjuk, egy fontos vitánál ott akarunk maradni, és netalántán még haza akarok menni, mert legtöbb esetben még én ezt is vállalom. Hozzáteszem,

hogy lehet azt is mondani, hogy egyéni problémája a képviselőknek, de én fontosnak tartom azt, hogy a társadalom ne azt lássa, amit Szabó Timea is elmondott, hogy sokszor megkapjuk a parlament falain belül, hogy egy édesanyának nem illik ilyen késő este itt lenni. Hozzáteszem, mi ezeket a pluszterheket vállaltuk, csak fontos üzenet lenne a társadalom felé, hogy ugyanolyan emberek vagyunk mi is, mint a többiek, és fontos lenne, hogy ha családbarát kormányról beszélünk, akkor ez a parlament falain belül is működőképes lehessen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha első körben nincs több hozzászólás vagy kérdés, akkor a második körben Tapolczai Gergely képviselőtársamnak adom meg a szót.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Még két gondolatot szeretnék elmondani. A képviselőség számomra 24 órás szolgálatot jelent, és aki képviselő lesz, annak ezt vállalnia kell, bármilyen következménye is van számára, hogy Bangóné képviselő asszony elmondására hivatkozzak; valóban ez egyéni probléma, hogy milyen megoldása van, és milyen problémája van a munkája mellett – ezt aláhúznám tehát még egyszer, hogy 24 órás szolgálatot jelent számomra.

A bent üléssel kapcsolatban, nemrég láttam egy skandináv példát erre. Finnországban, a finn parlamentben most tárgyalják a jelnyelvvel kapcsolatos szabályozást, mert ott az az érdekes helyzet alakult ki, hogy az alkotmányban benne van a jelnyelv védelme, de külön jelnyelvi törvény nincs, szemben Magyarországgal, ahol van, tehát most tárgyalja ezt a parlament. És olyan képeket láttam, hogy körülbelül 5-10 képviselő vesz részt ezekben a vitákban, tehát az ülésen kongó padsorok mellett tárgyalják ezt a nagyon fontos törvényt. Tehát lehet hivatkozni nyugati vagy skandináv példákra, ott is ugyanúgy, látszólag üres parlamentben zajlanak a viták, ugyanúgy szakpolitizálás folyik, a témák szerinti felelős képviselők vesznek részt csak a vitákban, ez tény. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harrach Péter képviselőtársunk jelentkezett. De, mivel ellenzéki képviselő következik, tehát Szabó Timea képviselőtársunk, és utána Harrach Péter. *(Szabó Timea: Átadom a hozzászólás lehetőségét Harrach Péter képviselő úrnak.)* Átadja a hozzászólás lehetőségét Szabó Timea. Jó, akkor Harrach Péter képviselő úré a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Ebben a vitában nem szeretnék részt venni, mert úgy érzem, hogy az udvariasság megköveteli, hogy egy hölgy előbb szóljon, de hát most ez a mai témánk is az egyenlőségről szól, hiszen nem csak a mamáknak, hanem a papáknak a parlamenti helyzetéről is szó van, ha jól értettem, mert én az esélyegyenlőség és a nemek közötti egyenlőség híve vagyok.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy részese lehettem hajdanán – a történelem előtti korban – egy olyan mozgalom elindításának, mint a családbarát munkahely, annak idején. Ha jól emlékszem, ez '98 után született meg, és valóban indokolt, hogy a munkahely és a család összeegyeztetése megoldható legyen, és kétségtelenül az anyákat terheli nagyobb súly, mint az apákat. Vannak olyan elemei ennek az előterjesztésnek, amik egyértelműen támogathatók, mondjuk egy pelenkázó szoba és hasonló, bár azt is meg kell jegyezni, hogy ez akár elnöki jogkörben megoldható, tehát nem feltétlenül szükséges határozati javaslat formájában támogatni. Az is tény, hogy mi képviselők sok más foglalkozási ághoz hasonlóan – mondhatnám az orvosokat, a tűzoltókat – nagyobb terhet kell hogy viseljünk a munkahelyünkön, mint egy 8 órás kötött munkában dolgozó munkavállalónak. Az is

tény, hogy az új ülésrend sok olyan kérdést megoldott az említettek közül, amik eddig problémát jelentettek, most kevésbé jelentenek. És az időbeni korlátról viszont azt tudom mondani, hogy ez nem valósítható meg, hiszen saját magunkat korlátoznánk be, a saját kötelezettségeink teljesítése elé akadályokat gördítenénk, ha ezt megtennénk. Az más kérdés, hogy amikor az ülésrendet egy-egy alkalommal meghatározzuk, akkor erre figyelemmel kell lenni, de ha egy áthághatatlan korlátot létesítünk, azzal a saját feladatunkat tesszük megvalósíthatatlanná, tehát ezt nem tudom támogatni.

Még egy megjegyzést hadd tegyek, amit Szabó Timea az előbb mondott, hogy a képviselők a gázsijuk mellett a nyugdíjukat is felveszik, ez nem így van. (*Szabó Timea: Vehetik.*) Nem minden képviselő veheti fel, nem.

ELNÖK: Szeretném, ha a tárgyra térnénk és tartanánk a házszabály előírásait.

HARRACH PÉTER (KDNP): Igen, de ezt a megjegyzést, ami elhangzott, ne hagyjuk a levegőbe úgy, hogy nem felel meg a valóságnak, tehát konkrétan. Azok a képviselők vehetik fel a nyugdíjukat, akiket ennek tudatában szavaztak meg a választók, tehát, ha mondjuk, teszem azt, egy ifjú képviselőtársam eljut oda, hogy idős korában listás képviselőként nyugdíjas lesz, akkor nem veheti fel a nyugdíját a képviselői tiszteletdíj mellett, csak az, akit a választópolgár úgy, ennek tudatában szavazott meg, és ugyanúgy egy miniszter sem veheti fel – ezt jó, ha tudjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Utolsó kör, még Szabó Timea, utána Révész Máriausz.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm elnök asszony, ígérem, rövid leszek. Igazából Tapolczai Gergelyre szerettem volna reagálni – és tényleg csak a jegyzőkönyv kedvéért –, hogy végtelenül elkeserítőnek tartom ezt a megjegyzést, hogy ez egyéni probléma, hogy a képviselők, azért mert nők, és azért mert édesanyák, ezért oldják meg maguk úgy, ahogy tudják ezt a munkát, ez nagyon nem egy tisztességes hozzáállás. Igenis én nem tartom ezt egyéni problémának, így is sokkal, de sokkal több terhet vállalunk fel, és nem feltétlenül csak az édesanyák, az édesapák is. És vannak itt olyan képviselők, ahol mind a két szülő képviselő, nem gondolom, hogy olyan könnyű nekik megoldani ezt a munkát, hogy ha ezt felelősségteljesen akarják végezni, még akkor is, ha egyébként zárójelben: nagyjából semmivel nem értek egyet azzal, amit képviselnek, de ez most lényegtelen.

A svéd parlamentre való hivatkozásra. Hadd mondjam csak azt el, hogy azért a svéd parlament közel fele nőkből áll és (*dr. Tapolczai Gergely: A finnt mondtam.*) – a finn, de akkor én meg hadd mondjam a svéd vagy a norvég példát – ahol viszont a képviselők közel fele nő, és nem igaz az, hogy kongó padsorokban tartják ezeket a szakmai vitákat; ezt tudom tanúsítani. Elég sokat követtük, pontosan a női képviselő mivoltunk miatt is, ezeket a skandináv példákat, ott is megoldják, ott is van egy olyan védőháló, egy olyan szociális háló, amiben igenis segítik a képviselőknél a munkáját.

Utolsó gondolatként hadd emlékeztessem a képviselőtársaimat arra, hogy ez tárgysorozatba vétel; nem kell egyetérteni most minden passzusával ennek a törvénynek, lehetőség van arra, hogy akár részleteiben elfogadjuk, akár van, amit támogassunk és van, amit ne támogassunk; lehetőség van arra, hogy ha már ezt napirendre vette az Országgyűlés, akkor erre módosító javaslatokat beadhassunk. Tényleg, legalább engedjük meg azt ennek az Országgyűlésnek, hogy egy ilyen fontos

kérdést megtárgyaljunk, és ne már bizottsági szinten, a nyilvánosság teljes kizárásával lesöpörjünk. Köszönöm.

ELNÖK: Révész Máriusz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Szerintem egy abszolút jó szándékkal elkészült javaslat van előttünk, és a javaslatnak vannak megfontolandó elemei, ahogy Harrach Péter is mondta.

Ugyanakkor én is azt húznám alá – tudom, hogy ezen fel fognak háborodni –, hogy Kövér László, mintha megfontolta volna azokat az intelmeket, javaslatokat, amiket a képviselő asszony felvetett, hiszen a mostani parlamenti ülésrend gyakorlatilag óriási mértékben különbözik az eddigiektől. Ha megnézzük, gyakorlatilag lehetetlen, hogy este 6 óra után szavazásra kerüljön sor. Hétfőn interpellációk vannak, ez befejeződik nagyjából 5 óráig, és kedden délelőtt nem tudunk annyit szavazni egyébként, hogy 10 órától este 6 után még tartson a szavazás, tehát nagyon sok költségvetési módosító javaslatot kellene beadni ahhoz, hogy 6 óra utánra nyúljon a szavazás. Tehát az a felvetés, hogy 6 óra után ne legyen szavazás, ez szerintem az új parlamenti ülésrendben rendbe van, tehát gyakorlatilag kizárt.

A múlt héten, nem is tudom szerdán vagy csütörtökön, akartam visszamenni a vitára, mert lementem ebédelni, és 1/4 3-kor befejeződött a vita.

ELNÖK: TAB ülés volt.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Mindegy, a parlamentben ülésre szerettem volna visszamenni, és 1/4 3-kor már nem volt vita. Nyilván nem lesz egy így egész évben, hiszen még kevés idő áll rendelkezésre arról, hogy az új parlamenti ülésrendről egyébként komoly véleményt tudjunk formálni, tehát kevés tapasztalat áll rendelkezésre. De ha még felvetjük azt, hogy a részletes viták nagy része átkerült a TAB-ra, és ezt, ha végiggondoljuk, akkor én azt hiszem, hogy a képviselő asszonynak az a kérése, hogy a viták a parlamentben ne nyúljanak 6 óra utánra, ez a mostani parlamenti rend szerint nagyon nagy eséllyel meg fog valósulni, illetve viszonylag ritkán fog egyébként este 6 óra utánra átnyúlni a parlamenti vita.

Ráadásul én azt is szeretném mondani – hogyha kívülállók is vannak itt –, hogy azért a parlamenti viták nem úgy szoktak történni, hogy reggel 9-kor bemegy valaki és folyamatosan bent ül egészen este 7-ig, 9-ig, hanem gyakorlatilag a különböző témák mentén vitatkozunk, és a parlamentben egyébként változik a képviselők összetétele is a témák szerint. Tehát, hogy azért nem úgy van, se az édesanyák esetében, se az édesapák esetében, hogy 12-14 órát ülünk bent a parlamentben, néha előfordul, még ezt sem mondom, de azért, ha őszinték vagyunk egymás között, nem ez a jellemző.

Éppen ezért gondolom azt, hogy amit Szél Bernadett megfogalmazott, az egy jó szándékú javaslat, de a felvetések nagy részét az az ülésrend, amit Kövér László előterjesztett és a parlament elfogadott, ezt megoldja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kovács József alelnök úrnak átadom a szót, mert szeretnék nagyon röviden hozzászólni.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ülés vezetését átveszem, és megadom a szót Selmeczi Gabriella elnök asszonynak.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Amikor Szél Bernadett képviselőtársam önálló indítványának a címét meghallottam, ami ugye, úgy szól, hogy családbarát parlament, megmondom őszintén először arra gondoltam, hogy azokkal a jogszabályokkal fogunk foglalkozni, amelyek a Magyarországon élő emberek, állampolgárok, családok életkörülményeinek segítenek. Tehát számomra a családbarát parlament elsősorban, első körben azt jelenti, hogy a törvényalkotási munkánk vajon családbarát-e, olyan törvényeket alkotunk-e és olyan végrehajtási rendeleteket alkot-e a kormány, amely a családok körülményeinek segít? És amikor ezt végiggondoltam, akkor tulajdonképpen azt gondoltam, hogy ebben nagyon sok mindent tett a Fidesz-KDNP koalíció, nagyon sok mindent tett a kormány. Nem dőlhetünk még nyugodtan hátra, de hosszan tudnánk sorolni azokat az intézkedéseket, amelyekkel segítettünk a magyar családok életén. Aztán elolvastam az indítványt, és ezzel kapcsolatosan a mai nappal azt kell mondjam, hogy szerintem azért van pozitív elmozdulás és jó úton haladunk.

Nézzük meg, hogy hány részből álló ez az indítvány, miket javasol Szél Bernadett képviselőtársunk. Ugye, az egyik az az, hogy 6 óra után ne legyenek szavazások, ne legyenek viták a parlamentben, mert akkor családbarát egy munkahely, hogyha legkésőbb 6 órakor haza tudunk menni. Ezt már többen elmondták, több képviselőtársam, hogy az új ülésrend, illetve az új munkarend, ami egyébként a házbizottságtól is függ, lehetővé teszi azt, hogy 6 óra után ne legyen szavazás, illetve nagyon ritkák azok az esetek, amikor 6 óra után is vita van a parlamentben. Bízunk abban, hogy ez így marad, bízunk abban, hogy nem lesznek a jövőben éjszakába nyúló viták; tehát ezt én az első pontban leszögezném, hogy szerintem ezen a területen nagyot léptünk előre.

A második terület, amit felírtam magamnak, ezek az infrastrukturális kérdések, egészen konkrétan itt elhangzott a pelenkázó hely. Szerintem ennek a kérdésnek a teljesítéséhez nem kell az Országgyűlésben napirendre venni ezt a témát, hanem ezt szerintem meg lehet oldani egyébként is. Én a magam részéről annak idején meg tudtam oldani, és köszönet Szili Katalin akkori házelnök asszonynak, aki segített ebben a kérdésben.

A harmadik, amit felírtam témaként, hogy az intézményrendszer. Akkor itt, ha jól értem, akkor az lenne az igény, hogy a képviselőknek és az Országgyűlésben dolgozóknak legyen külön bölcsőde, óvoda, netán iskola. Én úgy érzem, hogy most nem ez a legnagyobb problémánk, én a magam részéről ezt jelen pillanatban még nem támogatnám, ezt nem venném az Országgyűlés napirendjére.

A politikusi létről szólva, egyetérték azokkal a képviselőtársaimmal, akik egyfelől azt mondják, hogy a politikusi munka nemcsak a Magyar Országgyűlésben zajlik, hanem az egy olyan 24 órás tevékenység, amely főleg az egyéni képviselői mandátumot nyert képviselőknél egy nagyon kemény politikai munka, természetesen a kettő nem zárja ki egymást. Csak azt szeretném leszögezni, hogy itt még a plusz elismerésem azoknak a családapáknak és képviselőknek, akik a parlamenti munka mellett még egyéni képviselői körzetet is visznek.

És még egy megjegyzésem lenne. Abszolút elítélendőek – és remélem, hogy képviselőtársaim nevében is nyilatkozhatok – azok a beszólások és megjegyzések, ha ilyenek elhangzottak a magyar parlament plenáris ülésén, amelyet Szabó Tímea képviselőtársnőm említett, ezt le kell szögezni, és küzdeni kell ez ellen, hogy ilyen beszólások és vélemények ne legyenek. Ez az igazi rossz példa a társadalom felé, nem pedig az egyébként, hogy őszintén mondva, néha a képviselők, főleg a nők, úgy érzik, hogy megszakadnak, mert nem tudnak megfelelni itt is meg ott is.

A javaslat jó indulatú, és ha elemeire szedem, akkor azt mondom, hogy egy része teljesül, más része pedig országgyűlési napirendre vétel nélkül is megoldható. Köszönöm szépen, alelnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és visszaadom az ülés vezetését elnök asszonynak.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát lezártam, és akkor visszaadnám a szót az előterjesztő Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök asszony; és köszönöm a bizottság értékes észrevételeit. Azt azért szeretném tisztázni, hogy Szél Bernadett képviselői életművében számos olyan javaslat szerepel, ami a magyar nők többségének jelentene könnyebbséget, csak azt nem ez a bizottság tárgyalja, hanem kettő másik. Leginkább régen a Foglalkoztatási és munkaügyi bizottság, amíg volt, most ugye, Vállalkozásfejlesztési bizottság van, ott rendre adom be azokat a javaslatokat. Szerintem legutóbb múlt héten, de nem tudom pontosan mikor szavazták le, amelyek kifejezetten azzal foglalkoznak, hogy a magyar nőknek legyen a rugalmas munkavégzésre lehetősége. Mehessenek az apák gyedre például, mármint hogy kötelezően menjenek az apák szülési szabadságra a gyermekük mellé; és legyenek olyan intézkedések ebben az országban, ami a bérszakadékot csökkenti, ami jelenleg a nők és a férfiak között, ha megnézzük az órabért, az több mint 20 százalék. Na most, semmi gond, tehát épp most adtam be egy olyan országgyűlési határozati javaslatot, ami arról szól, hogy egy komplex program keretében a béreknél kifejezetten az egyenlővé tétele tudjon megvalósulni ebben az országban, vagy legalábbis csökkenjen a bérszakadék nők és férfiak között. Tehát biztosíthatom a bizottságot arról, hogy a társadalom széles tömegeit érintő problémákat is a képviselői munkám horizontjában tartom, miközben a tevékenységemet végzem a magyar parlamentben.

Ez a javaslat viszont arról szól, hogy itt a parlamentben mi történik. Kicsit döbbenet hallgattam azt, hogy itt egyesek azt gondolják, hogy én itt kiváltságokat kérek, dehogyis, nem erről van szó. Én annyit kérek, hogy a magyar nők számára ez az intézmény ne legyen egy bevehetetlen erőd, hogy amikor ránéznek, azt látják, hogy hajnali 2-kor ott ülünk és dolgozunk. És reggel még ott vagyunk és dolgozunk, és egyfolytában össze-vissza kell szavazni, bemenni, felszólalni, én azt szeretném, hogy ne ez legyen a minta.

Én megnéztem nemzeti parlamenteket, a kiszámíthatóság volt az, ami segít a munkát végző képviselőknek, és ez egy nagyon jó dolog. Legyenek kedvesek, vegyék elő az elmúlt időszakból – ugye, új rendszerben ülésezünk – azokat a sillabuszokat, amik feltüntetik, hogy mi a napi programunk. Ott van, este 10-ig, vagy a napirend lezárásáig – éjfélig vagy a napirend lezárásáig –, ezek semmit nem változtak, ugyanúgy van, teljesen kiszámíthatatlan a működés. És az, hogy önök azt mondják, hogy a szavazásnál bízzunk benne, hogy ez így marad; én nem bízni szeretnék, hanem törvényeket szeretnék; legyen leírva egy törvényben, hogy 6 óra után nem szavazunk; legyen leírva a törvényben, hogy a viták meddig tartanak. Igen, konfliktus van pontosan, és nem csak mi közöttünk, hanem az állampolgárok meg a képviselők között is, mert igenis a magyar emberek éjjel alszanak, és nem éjjel akarják a képviselőket vitázni látni, hanem nappal munkaidőben például. Ez egy olyan dolog, amit önök (*Közbeszólások.*) – én nagyon türelemmel hallgattam a Fideszt, tényleg nem volt könnyű, legyen kedves –, szóval tényleg ez olyan örökség, amit önök cipelnek most már ciklusról-ciklusra magukkal. És nézzék, engem meggyőzhetnek

arról, én nagyon szívesen dolgozom éjjel-nappal, de a magyar állampolgároknak azért éjszaka az alvás jár, és hogyha kíváncsiak rá, hogy mi történik a Házban, ne kelljen azért fennmaradniuk. Ez a szempont privilégium? Ez nem privilégium, ez egy alapvető elvárás.

A másik. Kövér László meg a pelenkázó szoba. Szóval nézzék, önök ugye, azt mondták, hogy ezt nem kell törvénybe írni, forduljak Kövér Lászlóhoz, ha jól értem, ez volt a lényege. Na most, én fordultam már Kövér Lászlóhoz meg fordultam még mászó is, elég sok mindenkihez, emlékeim szerint a Ház vezetéséhez is. Én egy dolgot kértem, hogy amíg a magyar költségvetés vitája zajlik – azalatt az egy hét alatt ugye, itt kellett lennünk, mert mi részt veszünk a költségvetés vitájában – addig gyermekeinknek az őszi szünete volt; az LMP egy családi napközit indított. Schiffer András frakcióvezetői szobáját kellett átalakítanunk gyermekmegőrzővé, mert a Házelnök úr, meg a Ház vezetéséből senki nem érezte magáénak annyira ezt a problémát, hogy egy helyiséget adott volna nekünk, ahova a saját animátorunkkal a gyerekeink elmehettek volna. Schiffer András szállt ki a frakcióvezetői szobájából és óvodát nyitottunk bent. Tehát ennyit arról, hogy Kövér László hogyan áll ezekhez a kérdésekhez, konkrétan nemet mondott, egy hétre kértünk volna egy helyiséget, pedig van egy-kettő ebben a Házban, meg abban a szomszédban is. Jó, a mi frakcióvezetőnk megoldotta, odaadta a saját szobáját, de most komolyan, már elnézést, egy ilyen hozzáállás után hogy kérjek én tőle bármifajta szoptatószobát, pelenkázó szobát, s a többi; én az önök segítségét kérem abban, hogy ez megtörténhessen, mert látom, hogy a Házelnök úrral nem sokra megyek, ez a helyzet.

Szóval nézzék, lehet ezt így csinálni, lehet azt mondani, hogy minden rendben van a magyar parlamentben, lehet azt mondani, hogy végül is azért ilyen férfi öltöző szerű az egész, mert bírni kell. Mi bírjuk, de ha önökön múlik, ez olyan férfi öltöző is fog maradni, mert egész egyszerűen értsék meg, tehát én nem privilégiumokat kérek a nőknek, hanem egyenjogúságot kérek és egyenlő politikai részvételt, az esélyt arra. Na most, tényleg tisztelem, nem szeretnék az önök magánéletében vájkálni, nem tudom kinek hány gyereke van, de tudják, van még egy szempont, az, hogy ki hány gyereket szeretne. És én azt gondolom, hogy nemcsak azzal kell előjönni, hogy kinek mennyi van, hanem azt is el kéne mondani, hogy kinek mennyivel több lenne, ha egy olyan működés lenne ebben az országban: családbarát működés, amelyben mondjuk, nem fenyegetné a nőket, a szülőket az a veszély, hogy a munkaerőpiacról kiszorulnak, és azt gondolom, hogy a magyar parlamentnek ezzel kapcsolatosan súlyos restanciái vannak.

Direkt nem hoztam fel Lázár Jánosnak a felháborító beszólását a saját maga által vezetett intézménnyel kapcsolatban, mert nem akartam ebbe a bizottságba ezt a léghört beengedni. Én azt gondolom, hogy együtt ülünk ott a parlamentben, önök pontosan látják azt, hogy mi zajlik; és pontosan tudják azt, hogy ez mehetne máshogy is, én ebben számítok az önök együttműködésére.

Én most egy kicsit zárójelbe raktam Lázár Jánost, ő most nincs itt, ő az általa vezetett intézményt felháborítóan vezeti, szerintem, mert most erről az intézményről van szó. És én azt szeretném, ha a Fidesz-KDNP, amennyiben magát tényleg családbarátnak gondolja, akkor hozzon létre egy családbarát működést, én erről beszélek. Önök teljesen hiteltelenné válnak abban a pillanatban, hogyha felállnak, és azt mondják, hogy önök családbarátok, közben vezetnek egy intézményt, most már nem egészen kétharmaddal ugyebár, de akkor is önök kormányoznak, és mellette egy teljesen embertelen működés van.

Én értem, hogy önök azt gondolják, hogy az új házszabály ezen valamit segített, de a helyzet az, hogy vegyék elő a sillabuszt, nézzék meg, egy fikarcnyival se lett könnyebb az életünk, se kiszámíthatóbb, sem behatárolhatóbb. Továbbra sincsen

gyermekintézmény, továbbra sincsen semmi olyan eszköz, most tudnék mondani olyan állami intézményt, ahol például, ha extra munkára kerül sor, akkor arra az időre biztosítják a gyermekfelügyeletet a szülők gyermekeinek. Én mondom önöknek erre is így példát, de én ezt a plenárison szerettem volna elmondani, hogyha ezt tárgysorozatba veszik. Ha például rendkívüli ülészak van, és a gyermeknek éppen nincs iskola, óvoda, akkor az önök gyerekei hol vannak például nyáron? Én azt szeretném, ha a magyar parlament példát mutatna, és lenne egy helyiség – mi ezt csináltuk –, hogy ide bejöhessenek a gyerekek. Van olyan állami intézmény, amelyik ezt csinálja, és hálásan megköszönik azok a szülők, akik ott dolgoznak.

És én azt gondolom, hogy önök teljesen hiteltelenné válnak abban a pillanatban a családbarát felszólalásaikkal, ha ezt az intézményt hagyják így működni. És Kövér Lászlóra, mint említettem, nem lehet számítani, mert egy hétre nem kaptam tőle egy szobát, hogy az általunk finanszírozott animátor ott tevékenykedhessen a gyermekeinkkel, amíg mi dolgozunk. Nos, ezek után én nem fogok se pelenkázó szobát se szoptatószobát kérni Kövér Lászlótól; én az önök segítségét kérem abban, hogy ez a törvény tárgysorozatba legyen véve, és utána módosítsák, alakítsák át úgy, hogy kivitelezhető legyen; de lépünk már egyről a kettőre, kettőről a háromra, különben ha nem, önök felvállalják annak az ódiumát, hogy egy férfi öltöző marad a magyar parlament.

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselőtársam hozzászólását, és akkor most szeretném kérni a bizottságot, hogy döntsünk a tárgysorozatba vételről.

Határozathozatal

Ki az, aki támogatja Szél Bernadett képviselőtársunk önálló indítványát, hogy tárgysorozatba vegyük. *(Szavazás.)* Hat igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Hét nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodás.

A bizottság a határozati javaslatot nem vette tárgysorozatba. Köszönjük szépen a megjelenést.

Egyes törvényeknek a gyermekek védelmét biztosító módosításáról szóló T/2817-es számú törvényjavaslat (Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)

Második napirendi pontunk az egyes törvényeknek a gyermekek védelmét biztosító módosításáról szóló T/2817-es számú törvényjavaslat.

Először megkérem az előterjesztő országgyűlési képviselő hozzászólását, Szabó Timea képviselőtársunkat.

Szabó Timea (független) előterjesztő szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Megpróbálok rövid lenni. Mindnyájan ismerjük azokat a tragikus eseményeket, amik a közelmúltban napvilágot láttak nő, illetve gyermekbántalmazás terén. Ez sajnos nem új keletű dolog, én magam is ezt a törvényjavaslat csomagot harmadszorra próbálom különböző formában benyújtani. Látjuk azt, hogy teljesen mindegy, hogy hívjuk, de a családon belüli erőszak egy elképesztően brutálisan nagy probléma ma Magyarországon; a hatóságok nem képesek megfelelően intézkedni ebben, és sajnos a jogalkotók részéről sem látom azt a politikai akaratot, ami arra irányulna, hogy megpróbáljuk pozitív irányba megváltoztatni ezt a tragikus helyzetet.

Amit én a PM nevében benyújtottam, most már nem először, az egy olyan törvényjavaslat csomag, amely elsősorban a nők és a gyermekek védelmét helyezi

előtérbe, és megpróbál az ő védelmükre – jogalkotói és törvényi szinten is – pozitív változásokat eszközölni.

Ebben a törvénycsomagban sok minden található – egy-két lényeges dolgot kiemelnék. A családon belüli erőszak tényállását, amit hivatalosan nem így hívnak, hanem hozzátartozói vagy kapcsolati erőszak – nyilván nem szeretnék a szavakon rugózni, ez továbbra is a családon belüli erőszak, akárhogy is hívjuk –, ennek a büntetőjogi tényállását szeretnénk egyrésztől mi a kiszabható alapbüntetést 2 évről 5 évre felemelni. Pontosan az elmúlt félév, egy év eseményei mutattak rá arra, hogy ennek a nemrég, néhány évvel ezelőtt elfogadott tényállásnak nincsen visszatartó ereje. Ugyanúgy előfordulhatnak olyan tragikus esetek, mint például a szigetszentmiklósi eset, amikor egy édesapa kidobta a csecsemőjét az ablakon, vagy, ami két héttel ezelőtt látott napvilágot, hogy egy férj több tucat késszúrással végzett a feleségével. Az sem egy hirtelen felindulásból történt, hanem már bőven mutattak jelek arra, hogy ez előfordulhat, és még sorolhatnám ugye, az egyéb gyermekbántalmazásos eseteket is. Meggyőződésünk az, hogy egy büntetésnek akkor van értelme, ha annak van visszatartó ereje, a jelenlegi szabályozásnak nincsen ilyen.

Azt is meg kívánja változtatni ez a törvény – csakhogy pontosan nem magánindítványos, hanem közzéadás legyen ez a bűncselekmény, hiszen nem várható el egy bántalmazott kisgyermektől vagy egy megfélemlített nőtől, de akár, csakhogy fair legyenek, akár fogyatékkal élőtől, sőt férfiaktól is –, hogyha bántalmazást szenvednek el, maguk menjenek el a rendőrségre, maguk forduljanak a hatósághoz és kérjenek védelmet. A rendőrségnek meggyőződésünk szerint magának kellene mindenféle külön kérésre elindítani a nyomozást ezekben az esetekben, sajnos ezt most a törvény nem teszi lehetővé, sokszor sajnos a rendőrség és a hatóság erre hivatkozva nem indít el nyomozást, vizsgálatot.

Szeretnénk továbbá megváltoztatni, szintén a gyermekek védelme érdekében, és pontosan a szigetszentmiklósi borzalmas gyerekbántalmazásos ügy miatt is ugye, látszik, hogy ott a jelzőrendszer nem működött, rendszerszintű változás kell ott is. Azt gondoljuk, hogy többek között az egyik változás az, hogy az önkormányzatban, aki felelős ezért, jelenleg a maximális kiszabható büntetés kétszázezer forint, aminek semmilyen visszatartó ereje nincsen, ez a javaslat ezt a büntetési tételt felemelné egymillió forintra. De szerepel ebben a javaslatban egyéb: nőkre és gyermekekre vonatkozó javaslat, például a családi pótlék 8 évre befagyasztott összegének a megemlése, a nők részmunkaidős támogatása mellett az egyéni atipikus foglalkoztatási támogatás, az, hogy a családpolitika legyen a szociálpolitika része, illetve a gyermekek büntethetősége korhatárának 14 évre való felemlése.

Azt gondolom, hogy sajnos úgy tűnik, mintha az a régi mondás, hogy csak akkor intézkedünk, ha már vér folyik, jelen formájában tragikus módon már nem is igaz, hiszen a hatóságok, a jogalkotók már akkor sem lépnek hatékonyan, ha vér folyik. Egyre több ilyen tragikus esettel találkozunk. Ne várjuk meg, azt kérem, képviselőtársaimtól, hogy ez a tragikus bűncselekmény-sorozat még durvábbra forduljon, így is hetente egy nő, havonta egy gyermek hal meg kapcsolati, hozzátartozói, családon belüli – teljesen mindegy hogy hívjuk – erőszak folytán. Ideje lenne a jogalkotóknak a gyakorlatra szelektálni, hiszen ez is a feladatuk; nemcsak az, hogy megalkossunk egy számunkra pozitívnak gondolt jogszabályt, hanem utána nézzük meg azt, hogy az a jogszabály a gyakorlatban hogyan működik, és ha nem megfelelően, akkor a jogalkotóknak igenis reagálni kell erre és módosítani az elfogadott szabályozást.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák, hangsúlyozom: a tárgysorozatba vételét. Nem kell, hogy az egyes részszabályozásokat mind támogassák képviselőtársaim, de az, hogy egy plenáris ülésen – pláne az isztambuli egyezmény

ratifikációjának leszavazása után – megmutassuk, hogy ez egy fontos ügy az Országgyűlésnek. Fontos a nők, gyermekek, családok védelme az Országgyűlésnek, vegyük ezt napirendre, vitassuk meg és nézzük meg, hogy akár az ellenzéki, akár a kormánypártok részéről melyek azok a javaslatok, amelyek támogathatóak, és reményeim szerint azokat a javaslatokat el is fogadjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen Szabó Timea képviselő asszonynak az előterjesztést, és akkor most Nyitrai Imre helyettes államtitkár úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások, reflexiók

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Fűrész Tünde helyettes államtitkár asszonnal abba maradtunk, hogy ha lehet, akkor az egyes paragrafusok szerint külön-külön mondanánk véleményt – hiszen két nagy területet érint – a benyújtott törvényjavaslatról.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának Köznevelésért felelős államtitkárságának a véleményét is, ha szabad, akkor megfogalmazom, az első paragrafus kapcsán ugye, a tankötelezettség kitolásával kapcsolatban. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy a korai iskolaelhagyók számának a csökkenése nem a tankötelezettségi korhoz kapcsolódik szorosan, hanem sokkal inkább sok más tényezőnek a befolyása hozza azt az eredményt, hogy ténylegesen hány évet is töltenek a gyermekek a közoktatásban, a köznevelés rendszerében. Ebből a szempontból a kormány a jelenlegi szabályozást, ami korántsem rí ki mondjuk, csak az Unió néhány tagállamát, ha ide vesszük a sorból, hiszen Svédországban 7 és 16 év között; Franciaországban 6 és 16 év között; Csehországban, amit ugye, szoktunk Magyarországhoz nagyon hasonlónak említeni, ott 6 és 15 éves kor közötti a tankötelezettség időszaka. És a kormány a családok és gyermekek védelmének fontos szempontjait figyelembe véve máshol keresi a megoldást, hiszen például az óvodáztatás kötelezővé tétele és kiterjesztése pontosan a korai iskolaelhagyók számának csökkentése irányába hat; illetve csak egy zárójeles emlékeztető, annak idején 2010-ben, amikor a kormányzat úgy döntött, hogy a családi pótlékot iskoláztatási támogatássá alakítja át, tartósan azt az eredményt hozta, hogy több mint 50 százalékkal csökkent az iskolakerülők száma. Én azt gondolom, hogy a kormány az eszközeit felhasználva mindent megtesz a tankötelezettség időszaka alatti köznevelés és közoktatás igénybevitelének szélesítése érdekében.

A második napirendi pont a gyermekvédelmi kedvezmény természetbeni juttatásból újra pénzbeli juttatássá alakítását célozza, amely ellentétes a kormány véleményével és elképzelésével. Hiszen az RGYK rendszer és gyermekvédelmi kedvezmény azzal, hogy egy speciális Erzsébet-utalványi rendszerben kerül átalakításra az érintett családoknak, most már egy elég hosszú időszak eltelt ugye, a bevezetése óta, elmondható, hogy az akkor megcélzott eredményeket, mégpedig a célzottságnak, illetve a felhasználás kötöttségeinek a kialakítása meghozta az eredményeket. Naprakészen látjuk, tudjuk, hogy ezen utalványokat hogyan használják fel a családok, mire fordíthatják, erről nagyon pontos felmérések állnak rendelkezésünkre, és azt mutatják, hogy beváltotta a hozzá fűzött reményeket, sokkal célzottabb lett és sokkal inkább a gyermekek védelmében hasznosul ez a fajta juttatás.

Az előterjesztés következő pontja, ami a gyermekjogi képviselők kötelesek a gyermek gondozási helyén felkeresni, mondatához kapcsolódik. A kormány egységesen, az Országos Betegjogi, Ellátottjogi és Gyermekjogi Közalapítvány utódszervezetében végzi ezt a feladatot, ezt a tevékenységet. De konkrétan a

legnagyobb veszélyben lévő gyermekek védelme érdekében került bevezetésre az úgynevezett gyermekvédelmi gyámoknak a rendszere, akik pontosan ugyanazt a célt szolgálják, és azt gondoljuk, hogy az eszközeit tekintve hatékonyabban, mint arra ez a javaslat céloz, hiszen intézménytől függetlenül, kizárólag a gyermekek védelmét elsődleges szempontként és feladatként vállalva végzik munkájukat; elmondható, hogy a tavaly évvégére szinte a teljes gyermekvédelmi gyámügyi rendszer kialakításra került.

A következő 4-es §. tartalmazza az óvodáztatási támogatásra vonatkozó javaslatokat. Az óvodáztatási támogatás kapcsán ugyan már elfogadott jogszabályok a kötelező óvodáztatással együtt, az óvodáztatási támogatásnak is a célszerűségét már nem tartja megalapozottnak, ezért a rendszerből kivezetésre kerül.

Az 5. §-ban, ami az engem érintő témákat illeti, van egy olyan felvetés, ami az úgynevezett gyermekvédelmi igazgatási bírság összegét kétszázezer forintról egymillió forintra szeretné emelni, tehát megötszörözné a bírság összegét. Ez a bírság az a közigazgatási bírság, amelyik főként a működési feltételek, körülmények – és nyilvánvalóan ezen keresztül a gyermekek védelmét szolgáló feltételrendszerek – adottságát vagy nem adottságát vizsgálva tud pénzbírságot is akár eszközként használni. Amely azonban nem arra való, hogy teljesen tönkretelje és ellehetetlenítse egyes intézmények működését, hanem pont arra, hogy felhívja, nyomatékkel felhívja a figyelmet a jogszabályok betartására, ezért véleményünk szerint egy ilyen magas összegű bírság működésképtelenné tenné a gyermekvédelmi ellátórendszert. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Fűrészt Tünde helyettes államtitkár asszony.

FŰRÉSZ TÜNDE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót. A családvédelmi sarkalatos törvénnyel kapcsolatban is megfogalmazott képviselő asszony számos változtatási lehetőséget. Itt a preambulumban például a 6-os §. alapján szeretné, ha ebben szó volna a nők védelméről, illetve a családon belüli erőszak áldozatainak megsegítéséről. Úgy gondoljuk, hogy az új Btk. gyakorlatilag ezt a kérdést rendezi, hiszen önálló tényállásként kezeli most már a kapcsolati erőszakot, tehát nem gondoljuk azt, hogy ennek a családok védelméről szóló sarkalatos törvényben volna a helye.

A 7. §-ban szó van a különböző családformák közötti megkülönböztetésről, a vér szerinti, nem vér szerinti családi kapcsolatok védelméről. Itt szeretném kihangsúlyozni, hogy hosszú évtizedek után, idén január 1-jétől a mozaik családok helyzete gyakorlatilag rendeződött, hiszen amennyiben bizonyítottan egy éve egy lakcímen élnek, illetve együtt nevelik egymás gyermekeit, és a regisztráció is megtörtént, abban az esetben ugyanúgy jogosultak a családi pótlékra, és ennek mentén a családi adókedvezményre, mint ahogy a házasságban élő, családban élő édesanya és édesapa.

A 8. §. ugye, arról szól, amit képviselő asszony már szóban is említett, hogy a családpolitika, illetve utalt rá, hogy a családpolitika a szociálpolitika része legyen. Ezzel kapcsolatban azt kell mondanom, hogy ettől mereven elhatárolódunk, hiszen úgy gondoljuk, hogy a rászorultsági alapú szociálpolitika közel sem azonos a családpolitikával, tehát mi nem gondoljuk azt, hogy a szociálpolitikába kellene integrálni a családpolitikát.

A 9. §-ban megemlítésre kerül az, hogy az állam ösztönzi a családi és a gyermeknevelési értéket közvetítő médiatartalom bemutatását, én azt gondolom,

hogy ez kialakult, kiegészült azzal, hogy a gyermeknevelés is bekerült, mint érték, azt gondolom, hogy ez egy megfontolandó és akár támogatható javaslat.

A 11. §, amely arról szól, hogy a családban élő gyermekek jogai és kötelezettségei tekintetében javasol a képviselő asszony változtatásokat, a kötelezettség szót a gyermekek legfőbb érdeke kifejezésre változtatná meg. Én azt gondolom, hogy itt a gyermekek mindenekfelett álló elve jelenleg is érvényesül a gyermekvédelmi törvényben is, a családok védelméről szóló sarkalatos törvényben is, tehát ezzel kapcsolatban vannak olyan részek, amelyekkel akár egyet is tudunk érteni.

A 13. §-ban megemlítésre kerül az, hogy ne csak arról beszéljünk, hogy a család és a munkavégzés kerül összehangolásra, mert a szülői szerep is összehangolásra kerül a munkavégzéssel. Mi ezért foglalkoztatunk ennél egy kicsit tágabban, hiszen nagyon sok esetben nemcsak a szülői szereppel járó kötelezettséget kell összehangolni a munkavállalással, hanem például idős hozzátartozó gondozása vagy egyéb olyan családi kötelezettséget is, ami nemcsak kimondottan a gyermekneveléssel függ össze.

A 14. §-ban megint a családpolitika és a szociálpolitika valamilyen szintű kapcsolódása vagy egybemosása hangzik el, az előbbiekben említettem, ezt nem támogatjuk, és gyakorlatilag erre utal a 15. § végén lévő változtatási javaslat is.

A családvédelmi sarkalatos törvénnyel kapcsolatban ezeket tudnám elmondani kormányzati oldalról, illetve kaptunk javaslatot arra vonatkozóan, hogy a családok támogatásáról szóló törvény kapcsán a családi pótlék, illetve a gyesre vonatkozó szabályok változzanak. Én azt gondolom, hogy itt egy nagyon nagy, széleskörű egyeztetés volna szükséges, hiszen a családi pótlékkal kapcsolatban jelentős költségvetési hatásokról van szó, tehát itt összkormányzati egyeztetésre volna szükség. Egyébként szeretném tájékoztatni önöket, hogy a családok támogatásáról szóló törvény jelenleg felülvizsgálat alatt áll, úgyhogy köszönjük szépen a javaslatokat, nyilván megfontoljuk és egyeztetéseket kezdeményezünk ezzel kapcsolatban.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kormány észrevételeit. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki kíván hozzászólni.

Révész Máriusz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Az előző törvényjavaslat, amit Szél Bernadett nyújtott be, azt én egy olyan pozitív jó szándékú törvényjavaslatnak éreztem, azt gondoltam, hogy a céljait tekintve abszolút hasznos, voltak benne pozitív gondolatok is, és amiben vitáztunk, azt is pozitívan gondoltam. Na most, az a helyzet, hogy erről a törvényjavaslatról mindezt nem tudom elmondani. Ennek a törvényjavaslatnak, az elemeinek egy igen jelentős részét – kimondottan családpolitikai szempontból – károsnak és veszélyesnek érzem, és egyébként filozófiailag, mint ahogy beszéltünk róla, jól tükrözi, hogy milyen különbség van közöttünk. Szerintem egy óriási eredmény volt, hogy a családpolitikát államtitkársági szinten is elválasztottuk a szociálpolitikától. Szerintem az egy óriási hiba, hogy a családokra úgy gondolunk, mint a szociálpolitika része, tehát, ha család, akkor szegénység, szegénységi problémaként kell kezelni; na most, ha visszamegyünk ugyanabba a helyzetbe, ahol már voltunk, és onnan örömmel veszem, hogy elszakadtunk, szerintem ez egy rossz és káros irány.

A családpolitika nem szociálpolitika, tehát a családot nem úgy kell felfogni, tehát nem kizárólag azokkal a családokkal kell foglalkozni, ahol egyébként rászorulók vannak és szegényebbek. Na most, hogy ha összekötjük megint a szociálpolitikát és a családpolitikát, akkor újra előállítjuk azt a helyzetet, ami szerintem kimondottan káros volt az elmúlt időszakban, úgyhogy filozófiailag itt nagyon nagy különbség van. És ha ezt végiggondoljuk, akkor nagyon sok vitát, amit a családpolitika tekintetében

folytatunk egyébként, ezekből a kiindulópontokból lehet levezetni. Ilyen például a gyerekek után járó adókedvezmény. Ez ugye, azoknak a gondolkodásmódja, akik a családpolitikát szociálpolitikaként kezelik, ez abszolút nem fér bele. Miért? Mert más a kiindulópont. Csak megjegyzem, de nagyon óvatosan, hogy egyébként az, hogy mondjuk, nem ugyanannyi adót fizessen az, aki a jövedelméből kettő, három, négy gyereket eltart, mint az, aki az egész jövedelmét magára költi; ez mondjuk, a magyar baloldal, liberális oldal számára az elmúlt években úgy tűnt, hogy egy elfogadhatatlan elképzelés. De azt kell mondjam, hogy nincs így Franciaországban, a francia baloldalnak teljesen természetes egyébként, hogy más adót fizet az, aki gyermekeket tart el a jövedelméből, mint az, aki nem, de mondhatjuk Németországot és még számos más példát. Tehát itt énszerintem ez egy nagyon fontos és sarkalatos kérdés, ahol alapvető filozófiai különbség van közöttünk.

Filozófiai különbség van a gyermekvédelmi támogatások folyósítása tekintetében is. Szerintem nagyon-nagyon fontos egyébként, hogy a gyermekvédelmi támogatásokat nem készpénzben folyósítjuk, ez egy nagy vívmány, hiba lenne egyébként lehátrálni róla.

Nagy vita folyt az elmúlt években az első paragrafus kapcsán egyébként, a tankötelezettségről is. Azt kell mondjam, sajnos ebből a vitából nem jöttünk ki jól, de ez nem azért van, mert ebben az ügyben nem lenne igazunk, hanem azért, mert nem mondtuk el elég jól az érveket. Én most kiírtam, hogy 14 éves korig itt Európában három ország van, ahol tart a tankötelezettség: 15 éves korig 14, 16 éves korig 19 plusz Magyarország, 17 éves korig Litvánia, Macedónia, Moldova, Ukrajna és Oroszország és 18 éves korig mindössze három ország van: Belgium, Hollandia és Németország. Viszont, ha megnézzük a valós adatokat, hogy mennyi az iskolaelhagyóknak az aránya, és mennyi, egy korosztályban hány százalék végez úgy, hogy nincs semmilyen szakképzettsége, akkor azt látjuk, ami itt az államtitkárság részéről is elhangzott, hogy semmilyen összefüggés nincs egyébként a tankötelezettségi korhatárral.

Nem tudom, képviselő asszony látott már írni-olvasni alig tudó 17 éves gyermeket, akit egyébként megpróbálunk mindenféle előírásokkal szakképzési iskolákba kényszeríteni. Na most, az a helyzet, hogy nem megy. Elhoztam egy könyvet, Hiller István készítette a magyar közoktatásról, 2008-ban jelent meg, két mondatot szeretnék felolvasni belőle. „A szakképzésben az átlagosnál sokkal magasabb, közel 30 százalékos a tanulók lemorzsolódása, a belépő hátrányos helyzetű tanulók közel felének nem sikerült szakmai képzést szereznie”. Mit jelent ez a mondat? Azt jelenti, hogy a szakképző iskolákba beiratkozik, mondjuk 100 gyerek, ebből 30 nem szerez képzést, mindegy, hogy elő van írva a 18 éves kor, 30 nem szerez képzést. A hátrányos helyzetű gyerekeknek a fele kiesik a rendszerből.

Ezek után a képviselő asszony azt mondja, hogy írjuk elő a 18 éves kort – képviselő asszony, nem megy. Azt mondja erre Bangóné Borbély Ildikó, hogy nem adunk esélyt neki. Hogyne adnánk esélyt; aki szakképző iskolába akar járni, azok a gyerekek egyébként járhatnak, és természetesen ingyenesen járhatnak. Szerintem az sokkal pozitívabb, ami most fogalmazódik meg a kormányzati berkekben, és szerintem azt kell támogatni, hogy egyébként nem kell felső korhatárt meghatározni. Tehát ott lehet egyébként előrelépni, hogy 3 éves kortól kötelező óvodáztatás van, és 6 éves korára nem szerez akkora hátrányt a gyerek, hogy mondjuk, nem tudja az első osztályt eséllyel elvégezni.

Ott lehet előrelépni egyébként olyan nagyon jelentősen, hogy mondjuk, egész napos foglalkoztatást biztosítunk az iskolában, sokkal több felzárkóztató órával, és a nyolcadikra már írni-olvasni alig tudó gyerekek hagyják el az iskolát. Ott lehet előrelépni nagyon jelentősen, hogy egyébként az iskolák fenntartását elvlasztjuk a települések jövedelmi helyzetétől, mert ugye, az elmúlt években egy olyan

iskolarendszert sikerült kiépíteni, hogy a szegény településeken, ahol nem volt elég önerő, ott egyébként rosszabb minőségű oktatást kaptak a szegény sorban lévő gyerekek, mint a jobb anyagi kondíciókkal rendelkező településeknél. Na most, innentől kezdve én azt hiszem, hogy ha ezen próbálunk jelentősen változtatni, akkor van esély arra, hogy ez a helyzet megváltozzon.

Itt kaptunk egy megjegyzést: a szakképző rendszert szétvertük vagy nem; én nagy összeget mernék arra feltenni, hogy néhány éven belül az iskolaelhagyók, illetve egy korosztályon belül a végzettséggel nem rendelkezők aránya nagyon jelentősen csökkenni fog Magyarországon.

Volt egy olyan javaslat is – mennék tovább, mert sokat lehetne még erről beszélni –, hogy óvodáztatási támogatás legyen. Az az igazság, hogy más úton járunk, képviselő asszony. (*Szabó Timea: Érzékelem.*) Azt mondjuk, hogy kötelező óvodába járni, ugyanis az a helyzet, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek (*Szabó Timea: Nem zárja ki.*) esetében a legeslegfontosabb, hogy 3 éves kortól egyébként óvodába járjanak, mert így lehet megoldani egyébként azt a problémát, hogy 6-7 éves korra ne legyen nekik két-három év hátrányuk. (*Szabó Timea: Teljesen egyetérték.*) Rendszerben van. Viszont erre más utat választottunk, kimondtuk, hogy kötelező legyen.

A kiskorú gyermeket nevelő szülők fokozott munkajogi védelme. Itt megint felvetném azt, hogy érdemes végiggondolni, hogy az édesanyák érdekében vagy ellene szeretnénk tenni. Tehát ez a fokozott munkahelyi védelem egyébként azt okozta, hogy gyakorlatilag szülőképes korban lévő édesanyát a kis- és középvállalkozású cégek nem mertek felvenni. Emlékezzünk rá, hogy rengeteg panasz volt olvasható az interneten ezzel kapcsolatban, hogy bement az illető az állásinterjúra, és azt kérdezték tőle, hogy szeretne-e gyereket, van-e férje, mikor fog nőszülni, s a többi. És ebben a tekintetben óriási változás van, mert most azt mondjuk, hogy a munkahelyvédelmi akcióterv keretében egyébként érdekeltté tesszük bizonyos módon a cégeket, vállalkozásokat, hogy a kismamákat, a gyesről, gyedről visszatérő édesanyákat foglalkoztassa, hiszen nem kell kifizetni utánuk a járulékot. És egyébként az a helyzet, hogy ha megnéznék azokat az adatokat, amelyek már rendelkezésre állnak, és még nem futott ki a rendszer, akkor azt látjuk, hogy a 0-6 éves korú gyermekkel rendelkező édesanyáknak a foglalkoztatása a rendszerváltás óta soha nem volt olyan magas, mint most. Vitatkozhatunk sok mindenről, de vannak tények, amiket érdemes lenne megfontolni.

A büntethetőségi korhatár 14 évre emelése, azt kell mondanom, hogy ezzel sem értünk egyet, ez is filozófiai vita, nagyon súlyos bűncselekményeket tudnak elkövetni gyerekek 14 éves kor alatt, és az a helyzet, hogy erre nem biztos, hogy az a jó megoldás, hogy azt mondjuk, hogy na jó, ez akkor így mégse legyen.

Képviselő asszony mondott példákat. Szigetszentmiklóson kidobta az édesapa a gyermekét, majd utána öngyilkos lett; és mondott egy másik példát is, hogy halálra szúrta több késszúrással a feleségét. Azt gondolom, hogy ezek azért rossz példák ebben az esetben, mert a súlyos ítélet egyébként nem a kapcsolati erőszak miatt lesz, hanem ez emberölés miatt. Ráadásul (*Szabó Timea: Megakadályozható lett volna.*) azt az édesapát, aki egyébként öngyilkos lett, az valószínűleg nem fogja visszatartani, hogy akkor most nem 2 év, hanem 5 év. Összességében azt kell mondjam, hogy a példák ebben az esetben pont rendkívül szerencsétlenek és rosszak voltak, mert ezek a példák egyáltalán nem ide valók.

Azt kell mondjam, hogy a családon belüli erőszakkal kapcsolatban ez a parlament – illetve az előző volt az –, amelyik Európa egyik legszigorúbb törvényét fogadta el, és az a megoldás született, hogy a lehető legszélesebb körben tette lehetővé a nők védelmét önálló tényállássá. Kiemelt bűncselekménnyé tette a kapcsolati erőszakot, és ugye, itt nem csak a szorosán vett vérszerinti családok esetében, hanem volt kapcsolatok esetén is ezt a tényállást fenntartottuk. Úgyhogy én azt gondolom,

hogy ebben a törvényben az elemek döntő többsége olyan, ami a mi elképzeléseinkkel, filozófiánkkal élesen ellentétes, és ráadásul azt gondolom, hogy ez a magyar családok többségének az érdekével is teljesen ellentétes. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Révész Máriusz, köszönjük szépen.
Vágó Sebestyén képviselőtársam.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Ha figyelembe vesszük az elmúlt időszakban nyilvánosságra került családon belüli erőszakot, illetve inkább én azt mondanám, hogy a kiskorúak sérelmére elkövetett bűncselekményeket, akkor azt mondhatnám – ha ez a javaslat nem a kormánypártok és a kormány gyakorlatát követve salátatörvény lenne, és mondjuk, csak a 21-es paragrafusból, ami erősen támogatható, és egy-két paragrafusból állna még –, hogy a Jobbik ezt teljes mellszélességgel tudja támogatni. De sajnos ez csak pár paragrafust jelent a 31-ből, az összes többi olyan javaslatot tartalmaz, amiről azt mondjuk, hogy ebbe az irányba ne mozduljunk el ezekben a kérdésekben. Akár vehetjük a büntethetőség korhatárát példaként, vagy akár mi azt is mondjuk, hogy még ezen a rendszeren szigorítanánk is, az ellenkező irányba indulnánk el, mint amit az előterjesztő javasol. Erre is mondhatok egy példát. Például a pénzbeli és természetbeni juttatások kérdéskörrel kapcsolatban, mi a természetbeni juttatásoknál még szigorítanánk is az ellátás formájában, nem utalványban, hanem szociális kártyán adnánk ezeket a juttatásokat, hogy még jobban kontrollálható legyen, hogy azt a pénzüsszeget, amit az állam azért ad, hogy gyermekhez méltó gyermekevéket tölthessen egy kiskorú személy, azt a szülők garantáltan erre a célra fordítsák.

A másik az, hogy van egy zavar is egyébként ebben a benyújtott módosító indítványban a részletes indokolás és a paragrafusban olvashatók között, ez konkrétan az, ami a megosztható gyedre vonatkozik. Itt a részletes indokolásban azt olvassuk, hogy ezzel garantálható, ha a megosztásról van szó, akkor az apa is több időt töltsön kötelezően a gyermekével, ugyanis erre nemzetközi példák is vannak, hogy a gyed megosztásánál ilyen szabályok lépnek életbe. Viszont a paragrafus pont hogy megengedőbb, és semmiféle kritériumot nem követel az apától azért, ha gyed megosztásról van szó, tehát még követhetlenebbé válik az, hogy ennek a kifizetett gyednek az összege ténylegesen a gyermekre, a gyermek jólétére fordítódik vagy nem – tehát így ebben a formában mi ezt a javaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Bangóné Borbély Ildikó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm. Én csak egy mondatot, ugye a szociálpolitika nem csak a szegénységről szól, sokkal tágabban kell értelmezni a szociálpolitikát, minthogy csak a szegénységről beszéljünk ennél a témánál.

Nagyon sok mindent feljegyztettem itt. A családi adókedvezményre én csak annyit szeretnék mondani, én elég sokat beszélek a meddőségi problémáról, Magyarországon, amit statisztikában ki tudnak mutatni, körülbelül kétszáz ezer pár küszködik meddőségi problémával. Ezen kívül sokkal több van, mert nagyon sokan az orvosig sem jutnak el, és én azt gondolom, hogy pontosan ezeket a párokat sújtja a legjobban a családi adókedvezménynek a megléte, mert ők küzdenek a gyermekért és semmiféle adókedvezményben nem részesülhetnek, nagyon fontos probléma.

Feljegyztettem, hogy a családi pótlék az a gyermeknek jár, minden gyermeknek jár, és ezért lenne fontos, hogy végre a családi pótléknak az emelése

megtörténjen. Államtitkár helyettes asszony mondta, hogy széles társadalmi egyeztetés kellene ahhoz, mivel hogy elég komoly összegekről és költségvetési tételről beszélünk, én úgy gondolom, hogy a segélyeknek a megvonása is egy nagyon széles társadalmi egyeztetést követelt volna, ami nem történt meg, mert nagyon keményen fogja a magyar családokat ez érinteni.

A másik, a gyermekvédelmi kedvezmény támogatásának kifizetése az utalványokban. Honnan tudják azt, hogy mennyi visszaélés volt a pénzbeli kifizetésnél, és honnan tudják ellenőrizni, hogy mondjuk ez csökkent, miután utalványokba teszik ezt? Mi módon ellenőrzik, van valami kód beépítve az Erzsébet-utalványba, hogy maguk tudják, hogy mire fordították? Éppúgy lehet visszaélni az Erzsébet-utalvánnyal, csak korlátozták ennek az elköltési lehetőségét, mert nagyon sok esetet, lehet, hogy mondjuk, be kell utaznia, mert abban a boltban nem tudja beváltani, a településen nem rendelkeznek ilyen üzlethelyiségekkel, nagyon sok mindent tudnánk ezzel mondani.

A másik még az óvodáztatási támogatás kivezetése, mivel hogy kötelezővé tették az óvodát. Én 11 évet dolgoztam óvodában, és azt el kell mondani, hogy aki rászorult gyermek volt, és valami úton-módon a gyermekvédelemmel kapcsolatba került, mindenki jár 3 éves kortól óvodába, sőt már bölcsődébe is. Csak arról szól a történet, hogy innentől fogva ennek a 37 ezer családnak nem kell óvodába járási támogatást kifizetni, ezzel lehet palástolni az egészet. A másik meg, hogy kötelezővé teszik az óvodát. Arról beszél a kormány, hogy családbarát kormány, én sem vittem 3 évesen a gyerekeket óvodába, mert én úgy döntöttem akkor, hogy sokkal jobb helyen vannak otthon, meg tudom nekik azt adni, attól függetlenül, hogy én óvodában dolgoztam. Miért kényszerítik be azt, aki nem akarja bevinni. Tudom, a jegyző adhat felmentést, de honnan tudja a jegyző? A jegyző mindható és mindent tud. (*Vágó Sebestyén: Szakemberek.*) Értem, hogy szakemberek. Mindig az ellen emelünk szót, hogy a választásnak a lehetőségét ne akarják ilyen kötelező szinten elvenni a családoktól.

Ugyanez a téma, hogy 6 éves kortól iskolába kell menni a gyerekeknek. Miért kellett azt megszüntetni; megint lehet felmentést adni, komoly procedúrán kell keresztül menni a gyerekek és a szülőknek, hogyha nem akarja 6 évesen iskolába engedni a gyermekét, nekem mind a három gyermekem 7 évesen ment iskolába, igaz, augusztusiak, megtehettük – nagyon helyesen döntöttünk. Mindig a választás lehetőségét megadni és nem külön rendszerekbe leszabályozni, és utána belekényszeríteni az embereket abba, hogy hogyan kerüljék meg a törvényi szabályozást, hogy hogyan sikerüljön ezt elérni.

Én azt gondolom, hogy ezek súlyos hibák, és a 3 éves kortól való óvodába kötelezése a gyerekeknek arról, hogy ettől a 37 ezer családtól elveszik az óvodába járási támogatást, akiknél mondjuk, lehet, hogy megkönnyítette – olyan hátrányos helyzetű családokról beszéltünk –, hogy cipőt, ruhát, tisztítószert tudtak venni, hogy az óvodába el tudjon a gyerek indulni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még hozzászólás.
Révész Máriusz képviselőtársamé az utolsó, utána lezárnám a vitát.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A magyar oktatási rendszerrel van egy nagy probléma, és az az igazság, hogy ezt általában el szoktuk felejteni. Ha megnézzük az európai uniós összehasonlításokat, a PISA-felmérést, akkor az a helyzet, hogy a magyar oktatási rendszer az egyik legszelektívebb Európában. Tehát nem az történik, hogy az oktatási rendszerbe egyébként bemegy egy szegény gyerek, és a nyolcadik év végére egyébként a különbségeket megpróbáljuk csökkenteni, hanem pontosan az

történik, hogy bemegy a szegény gyerek egy ekkora hátránnyal és a nyolcadik év végén kijön tízszer akkora hátránnyal. Na most, az a kérdés, hogy akarunk-e ezen változtatni vagy sem.

Bármilyen változtatási javaslatot egyébként ennek érdekében megfogalmazunk – legyen az szakképzés átalakítás, s a többi – az ellenzék óriási elánnal nekiesik. Azt hiszem, azt vitatni, hogy 3 éves kortól kötelező az óvodáztatás, az az egyik legeslegfontosabb esélyteremtő intézkedés; lehet vitatni, csak szerintem nem érdemes, mert ezt egyébként egyetlen komoly szakértő nem vitatja.

Bangóné Borbély Ildikó azt mondja, hogy minden rászoruló gyerek óvodába jár. Sajnos nem igaz, alapvetően ez sajnos nem igaz és nagyon súlyos tévedés. A mostani oktatási köznevelési törvényben pontosan azt mondtuk, hogy 3 éves kortól kötelező az óvodáztatás, de nyitva hagytuk a lehetőséget egyébként – a jegyzőre bíztuk helyi szinten –, ahol egyébként a szülő alátámasztja, hogy náluk otthon megfelelő nevelésben részesül a gyerek, és 6 éves korban nem fog két évvel elmaradni a korosztályától, ott egyébként ezt a jegyző meg fogja tudni tenni.

Most nekem az is elég furcsa egyébként, hogy a baloldal és liberális oldalról nekünk esnek egyébként abban a kérdésben, hogy 3 éves kortól, 6 éves kortól azt mondjuk, hogy adminisztratív eszközökkel próbáljuk a gyerekek érdekében a családokat erőteljesen arra ösztönözni, kötelezni, hogy járjanak iskolába, óvodába, és azt mondják a baloldali liberális oldalon, hogy ez skandalum. Majd utána jön egy másik vita, és azt mondják, hogy abszolút 17 éves korban nem akarja írni, olvasni alig tudó gyerekeket arra kényszeríteni, a törvény erejénél fogva egyébként, hogy még járjanak szakképző iskolába. Mennyire koherens egyébként az önök érvrendszere? Tehát végiggondolták? Ha azt mondják, amikor hasznos, hogy a gyerek óvodába, iskolába járjon, ott borzasztó döntés volt; egyébként 17 éves korban, amikor 3 évvel, 4 évvel túlkoros, nem akar odajárni, nem is jár oda, a hátrányos helyzetűek 50 százaléka lemorzsolódik, ott pedig azt mondják, hogy borzasztó döntést hozunk, hogy itt nem akarjuk a 17 éves gyereket adminisztratív eszközzel oda kényszeríteni. A 70 százalék most is bent fog maradni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Még egy mondat, és aztán lezárom. Sokan tudják rólam, sokan nem, a Dévai Szent Ferenc Alapítványnak kuratóriumi tagja vagyok. Itt Böjte atya 2500 gyereket összeszed állomásról, a legnagyobb szegénységből, hihetetlen nyomorból és mindenkin segít. Egyetlen feltétele van, hogy minden gyereknek akarni kell előre menni, és amelyik gyerek akar – és ez a 12 éves gyerekre ugyanúgy vonatkozik –, a segítséget megadja neki. Egy feltétel van, hogy a gyereknek is akarni kell előre menni. És az az eredmény, hogy amikor két évvel ezelőtt Romániában 31-egynéhány százalék ment át az érettségire, kétharmad megbukott, akkor Böjte atyáéknál a szegénysorból összeszedett gyerekeknél ez az arány kétszeres volt. Viszont, aki azt mondja, hogy nem akar ebben részt venni, akkor azon a gyereken nem tud segíteni. 17 éves gyerek esetében, képviselőtársaim, ha láttak, ismernek olyat, aki 3 évvel túlkoros és elege van az egészből, mert egy oldalt két és fél óra alatt tud kibetűzni, nem lehet mit segíteni, és nem lehet azt mondani, hogy most járjon kötelezően iskolába, mert így is, úgy is kimarad.

Úgyhogy tisztelt képviselőtársaim, *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem kell lemondani róla.)* pontosan azt mondjuk, hogy nem mondunk le róla, ha ismernék a szakképzés átalakítását, az pontosan arról szól, hogy a közismereti órákat kár erőltetni ezeknél a gyerekeknél; pontosan azt mondjuk, hogy a szakképzés területén próbáljunk előrelépni. És higgye el, *(Szabó Timea: Várok türelmesen.)* tisztelt képviselő asszony, nem 17 éves korban kell a gyereket olvasni megtanítani, pontosan ez a gond, és nem ebbe az irányba próbálunk menni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Soha nem késő.)* Soha nem késő, csak nem ment, itt vannak az önök adatai, Hiller István

írta le a hátrányos helyzetű gyerekeknek 50 százaléka lemaradt a szakképzésből, és akkor úgy csinálnak, mintha az egy sikeres rendszer lett volna? – az egyik legrosszabb szakképzési rendszerünk volt Európában. *(További közbeszólások.)* Erről is lehet vitatkozni, de ez egy másik történet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen Révész Máriusz képviselőtársunk hozzászólását.

Kérdezném a kormány képviselőjét, hogy kívánnak-e reagálni? *(Nincs jelzés.)* Nem kívánnak, akkor megadom a szót előterjesztő képviselőtársunknak, Szabó Timeának.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Érdekes, hogy Révész Máriusz felvetette, hogy ez egy filozófiai vita, szerintem ezzel önmagában semmi gond nincs, hiszen a filozófiai absztrakciós szinten levő vitákat tudjuk desztillálni majd jogszabályokká, és így, ha egy jogszabályról vagy egy szemléletről kiderül, hogy nem működik, akkor azon szerintem érdemes változtatni.

Mint például kiderült az, hogy az önkormányzatok családpolitikája nem működik, hiszen 2009 óta – például a három és kétgyerekes családoknál, KSH adat – a szegénységi ráta 20 százalékról felemelkedett 39 százalékra, közel a duplájára. Tehát azt gondolom, hogy sem az oktatás átalakítása, sem egyébként a szociálpolitika átalakítása nem hozta meg az önkormányzatok filozófiai elképzeléséből azt a pozitív változást, amit önkormányzatok ebből reméltek. És itt most én nem vitatom, mert szerintem egy vitában is teljesen rendjén van az, hogy különböző filozófiai elképzelésekkel indulunk neki, szerintem azt kell megnézni, hogy utána ezek a valóságban mennyire működnek és mennyire nem. Például én történetesen egyetértek a 3 éves kötelező óvodáztatással, szerintem ezzel önmagában semmi gond nincs, azzal van a gond, hogy ez már túl késő. Hogy ha nem fordítunk elég figyelmet erre a korai fejlesztésre, arra, hogy már bölcsődei korban odafigyeljünk azokra a családokra, azokra a gyerekekre, akiknek már – és erre már képviselőtársaim is utalt – eldőlhet a sorsa 3 évesen, 5 évesen, 6 évesen, akkor utána hiába küldjük őt be már 3 évesen óvodába. Sajnos meg lesz pecsételve olyan módon a sorsa, hogy valóban lehet, hogy odafut ez ki, hogy 17 évesen nem fog tudni írni, olvasni, szerintem nem volt jó az önkormányzatok előtti korábbi rendszer sem, hiszen sosem fektettek erre a típusú korai fejlesztésre elég figyelmet. Erre egyébként nekem volt korábban számos javaslatom, hogy hogyan lehet a védőnői rendszert úgy kiszélesíteni, úgy ösztönözni a korai fejlesztőket, hogy azokba az elmaradottabb régiókba is elmenjenek, ahova most egyébként részben érthető módon, nagyon sok szakember egyszerűen nem akar elmenni. Ez a filozófiai része a dolognak.

Azzal is teljesen egyetértek, hogy nagyon remek dolog, hogy van egy Böjte atyánk, aki felkarol hátrányos helyzetű gyermekeket és megpróbál nekik segíteni. Csak közben azt a szemléletet sugározza, hogy a kormány kiengedi ezeket a feladatokat kezéből, és utána egyébként az állami rendszeren kívüli példákkal példálózik *(Révész Máriusz: Ez Erdélyben működik.)* Akkor megfordítom, nagyon jó hozni erdélyi példákat, akkor lehet, hogy másfele kellene nézni; egyébként van egy Deákvár Tibor is ebben az országban, akinek az iskolája egyébként ugyanilyen eredményeket hozott, például ugye, a roma gyerekek érettségije kapcsán, a nagy részük eljut odáig az ő iskolájában, hogy érettségizzen, és utána munkát találjon, vagy éppen továbbtanuljon.

Sajnos a korai iskolaelhagyás – és megint itt akkor visszatérek a konkrét javaslatra, a 16 kontra 18 éves tankötelezettségi korra – sem hozta meg az eredményt. A problémával, a komolyabb felvetéssel, amit ön is mondott, egyetértek, szerintem nem működött jól az előző rendszer, csak éppen a megoldási javaslatuk nem volt jó

erre. Szerintem nem az a megoldás, hogy akkor 18-ról levisszük 16-ra, mert ezzel mit értünk el? – a fiatalok kivándorlása Magyarországon már az egekbe szökött, és a 30 év alatti iskolaelhagyók közötti munkanélküliségi ráta soha nem volt akkora, mint most az elmúlt két évben Magyarországon, 30 százalékos, ami egy elképesztő arány. Szerintem igenis az államnak segítenie kell a felzárkóztatással, és itt most nem azt a típusú felzárkóztatást értem, amit egyébként a társadalom más szintjén értünk, hanem igenis az oktatásban. Sajnos az történt, hogy megint utána. Azt is támogatnám, hogy 16 évesen, aki nem alkalmas arra, hogy továbbtanuljon, az menjen el szakmát tanulni, csak sajnos az önök javaslata alapján teljesen szétverték egyébként a szakképzést is Magyarországon.

A kormány, államtitkár úr megjegyzése, nekem is egy kicsit mellbevágó volt, hogy vajon honnan lehet önöknek naprakész információjuk az Erzsébet-kártyát illetően. Ha ez tényleg így van, és nem csak egy elszólás volt, akkor ez elég komoly aggályokat vet fel, és akkor erre én magam is kíváncsi vagyok, hogy honnan tudják önök, hogy egyébként ezeket mire költik.

A tartalmi részére vonatkozóan, sajnos az a probléma ezzel – és most szándékosan nem megyek bele olyan filozófiai vitákba –, hogy akkor most ez a kártya kiskorúsítja egyébként a felnőtteket is, mert majd mire kell költeni. Mert egyébként az a kiindulás, hogy a szegényebb családokban majd alkoholra, meg nem tudom, mire költik, ez egy felvetés, ami egyébként sajnos nem csak az önök által preferált és sokszor említett borsodi családokban fordul elő, hanem egyébként a vagyonosabb és iskolázottabb családokban is. De az a probléma ezzel a rendszerrel, hogy nagyon sok olyan költést nem enged meg a családoknak, ami ugyanúgy a gyerekekre fordítandó lenne, például, ha van egy hitele, lakáshitele a családnak, például a rezsit nem lehet ebből kifizetni, például a gyermekeknek gyógyszert nem lehet ebből vásárolni. Tehát egy sor olyan problémát felvet ez a rendszer, ami pontosan ugyanolyan káros a gyerekek számára, mint ahogy egyébként nem vitatom azt, hogy önök ezt jó szándékkal vagy egy jobbító szándékkal vezették be, csak ez nem oldotta meg a problémát és nem is fogja megoldani.

Révész Máriusz felvetésére, ez a gyermekvédelmi bírság, hogy ki tudja-fizetni vagy nem. Tehát egy bírságnak pontosan az a lényege, hogy nem azt nézzük, hogy akkor ki tudja fizetni, mert akkor nem fog odafigyelni, hanem az, hogy legyen olyan visszatartó ereje, amittől nem fogja megengedni magának azt a luxust, hogy egy ilyen szigetszentmiklósi három gyerek bántalmazása eset előfordulhasson. Pontosan tudjuk, hiszen napvilágot láttak azok a tények, hogy a gyermekvédelmi rendszerben dolgozók hosszú idő óta tudtak erről a problémáról és nem reagáltak érdemben, nem tettek semmi érdemi lépést, hogy azoknak a gyerekeknek segítsenek. Ilyen formán bebizonyosodott az, hogy a jegyzőre kiszabott maximális 200 ezer forintos bírság nem elegendő ebben az esetben.

Nem megyek bele, mert ez valóban egy szemléletbeli kérdés, hogy egyébként a gyermekek mindenekfelett álló érdeke mit jelent. Nem azt jelenti, amit ön mondott, hanem ez a javaslat az ENSZ Gyermekjogi Egyezményében megfogalmazott, a gyermek mindenekfelett álló érdekeit sorolja fel, és ülteti át a magyar jogba, ami nem olyan ördögtől való, és még azt sem mondanám, hogy egy filozófiai szintű vita lenne, mert meggyőződésünk, hogy a gyerekeknek nem csak kötelezettségei, hanem jogai is vannak.

Nem említették a kormány részéről azt, hogy a családon belüli erőszak büntethetőségét támogatja-e, mert nem emlékszem rá, nem esett szó róla. (*Fűrészt Tünde helyettes államtitkár: A Btk. szerint.*) A Btk. rendezte ön szerint ezt a kérdést, na most, ha a Btk. rendezte ezt a kérdést, akkor az általam felsorolt példák sajnos pontosan nem történhettek volna meg. Tehát pontosan ez a lényege az egésznek, hogy

egy önálló Btk.-ban szereplő dolog nem oldja meg ezt a problémát, ez egy rendszerszintű átalakítást kíván. Azért gondolom pontosan, hogy egyébként a szigetszentmiklósi eset jó példa volt erre, hiszen akkor már ez megoldotta volna.

És Révész Máriuszra utalva, azt kell hogy mondjam, hogy azért jó példa pontosan, mert a hatóság tudta volna, és a csecsemőgyilkosság esetében is a hatóságnak köszönhető az, hogy egyáltalán az a férfi visszamehetett a családjához, és nem volt egy olyan eltiltó határozat, távortartó határozat, ami megakadályozta volna, hogy visszamenjen, sajnos a távortartás intézménye sem működött a magyar jogban. Pontosán tudjuk, hogy a 30 napos távortartás letelte után egyszerűen képtelenség, vagy hónapokba telik, amíg meghosszabbítják vagy újraindítják a távortartást. Sajnos itt is az történt, hogy letelt, kiengedték a férfit, visszament a családjához többszöri fenyegetés ellenére és megvalósíthatta azt a borzalmas bűncselekményt.

Én továbbra is azt kérem, hogy nézzünk bele abba, hogy még ha egy jó szándékúnak indult törvény vagy törvénycsomag átment korábban a pozitív változás érdekében, hogy ezek sajnos az elmúlt egy vagy két év fényében nem hoztak pozitív eredményt. Úgyhogy kérem azt, hogy ennek fényében ne abból induljunk ki, hogy ez most filozófiai nézetkülönbség vagy nem, hanem abból, hogy mi az, ami működik a gyakorlatban, mi az, ami nem; mi az, ami valóban visszaszorítja például a családon belüli erőszakot, mi az, ami segíti a gyermekek jogait és utána a Ház előtt még mindig lehet erről vitatkozni.

És egy utolsó megjegyzés Révész Máriuszna. Azért a beadott javaslatokat ne minősítsük úgy, hogy ez most jó indulatú vagy rosszindulatú, mert nyilvánvalóan a saját szempontomból nem fogok szándékosan rosszhiszemű, rosszindulatú indítványt beadni, tehát én azt gondolom, hogy az elmúlt évek eredményei fényében pontosan ez vinne előre, és sajnos ezek a statisztikák megmutatták, hogy ezek a jogszabályok az elmúlt két évben kimondottan károsak voltak a magyar családok számára is, illetve az egész magyar társadalom számára. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miután a kormányhoz kérdést intézett képviselőtársunk, megadom a lehetőséget a válaszra, és utána lezárom a vitát.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Gyorsan leplezzük le ezt a borzalmat, amit a kormány megint elkövetett. A titok az egyetlen kulcsszó, az a vámtarifa kód, egész egyszerűen. Én nem olyan régen még olyan munkahelyen dolgoztam, ahol Erzsébet-utalványt is adtak kafetériaként; és ezt az Erzsébet-utalványt tudjuk, akik fizetünk egy pénztárban, ha sört akarnánk rajta venni, azt mondanák a pénztárnál, hogy bocsánat, ezt most nem tudom elfogadni, merthogy a vámtarifa kód alapján pirossal kiírja a pénztárosnál a gép. Ezt egyszer megnéztem, mert én sem akartam elhinni, ez a nagy titok az Erzsébet-utalvánnyal.

Ráadásul ugye, tudjuk, hogy ez a gyermekvédelmi Erzsébet-utalvány célzott, nagyon fontos, és szerencsére ma már ezt tudjuk, hogy hol, mikor és mire fordítják a természetbeni juttatásokat, és ezt pedig általában úgy hívják, hogy statisztika, hogy statisztikai adatfeldolgozás. És a statisztikai adatfeldolgozásnak az eredménye az, hogy tudjuk, hogy mikor költik el, tudjuk azt is egyébként, hogy hol, tehát a kis üzletben, nagy üzletben, elég érdekes ez a rész is. Azt is tudjuk, hogy mire, hiszen nem fogadja el azokat az élvezeti cikkeket – és ezt magam sem tudnám felsorolni, hogy mi mindent –, de a titok az csak a vámtarifa kód, aminek alapján elfogadják vagy nem. *(Szabó Tímea: Vagyis nincs pontos statisztika.)* Az egy nagyon pontos statisztika, hogy a segélyezettek mikor, mire és hol költik. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm a választ. A vitát lezárom.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki az egyes törvényeknek a gyermekek védelmét biztosító módosításáról szóló T/2817-es számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételével egyetért. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem ért vele egyet? *(Szavazás.)* 12 nem. Volt-e, aki tartózkodott? Nem volt. A bizottság nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

Most egy rövid szavazást kérek. A következő napirend az az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló H/3476-os számú határozati javaslat következen; aki egyetért a napirend cserével, kérem, tegye fel a kezét. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúan egyetért.

Az idős, rászoruló személyek otthoni gondozásának igazságossá tételéről szóló H/3476-os számú határozati javaslat (Sneider Tamás, Novák Előd és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

Tehát ez a H/3476-os számú előterjesztés. Előterjesztő Sneider Tamás, Novák Előd és Vágó Sebestyén jobbikos képviselőtársaink.

Vágó Sebestyénnek adom meg a szót.

Vágó Sebestyén (Jobbik) előterjesztő szóbeli kiegészítése

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Ez a javaslatunk a januárban hatályba lépő miniszteri rendeletről szól, mégpedig a pontrendszer bevezetéséről a házi segítségnyújtás tekintetében. Úgy gondoljuk, hogy ez egy elhamarkodott döntés volt. Az Ellenőrző albizottsági ülésen egyébként ez volt a téma, és egy elég heves vita folyt ebben a kérdésben. Azt nagyon jól tudjuk, hogy ebben a rendszerben elképzelhetően voltak visszaélések, és nagyon sokszor, főleg szervezetek vették fel a normatívát a szolgáltatással kapcsolatban, akik hogy ha rendesen megvizsgáljuk, akkor jogosulatlanok lettek volna erre. Viszont, hogy ilyen visszaélések lehettek a rendszerben, ez nem azt jelenti, hogy a szolgáltatást igénybe vevők részéről kell megfogni a kérdést, hanem inkább a szolgáltatók részéről.

Mi azzal nem értünk egyet, hogy a szolgáltatást igénybe vevőknek a bekerülése szigorodjon, inkább az ellenőrzés és a visszakeresés rendszere szigorodjon a szolgáltatókkal szemben, mert jogosan elvárható igény. Mivel a bűncselekmények között az egyik legsúlyosabb bűncselekménynek azt érzem – az életelleneseken kívül –, ha rászoruló embereket pajzsként tartva vagy őket kihasználva, egyfajta szociális bizniszt követve, jogosulatlanul normatívákhoz jutnak bizonyos személyek, úgyis mondhatnám, hogy vállalkozók, tehát ezzel a részével egyetértünk. Viszont azzal nem, hogy a szolgáltatást igénybevevők részéről történjen meg a szigorítás.

Az albizottsági ülésen is szóba került a vita részeként az, hogy 20 pontra felemelkedett a bekerülésnek a ponthatára, viszont azt azért megállapíthatjuk, hogy aki a 19 pontig kapott egy igénybejelentés után elbírálást, tehát 19 pontot kapott az elbíráláskor, annál azért megállapítható, hogy itt egy 19 pontnyi szükséglet felmerül az idős emberrel kapcsolatban. És azért is tartjuk elhamarkodottnak ennek a bevezetését, mert amíg nem biztosítjuk azt, hogy az a 19 pontnyi tényleges és jogos gondozási igény jelen van, és ott nem találunk ki valamit, hogy ezt hogyan elégítsük ki – ha nem a házi segítségnyújtás keretében, akkor más szociális juttatás keretében –, addig bűn kizárni azt a 19 pontnyi gondozási szükséglettel rendelkező idős embert a szolgáltatásból. Ezért javasoljuk, hogy fogadják el a határozati javaslatunkat, és a parlamentben egy vita után a megfelelő csiszolásokat meg lehessen tenni ezen a jogszabályon. Köszönöm szépen.

Hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a kormány képviselőjében itt lévők, hogy kívánnak-e hozzászólni.

Nyitrai Imre államtitkár úr.

NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Az egy nagyon remek dolog, hogy az idős emberek gondozási szükséglete kapcsán ezt mindenki fontosnak tartja, hogy erről beszéljünk. De teljesen egyetérték – és itt a képviselő úr is a mondatában a jogosultság és a ténylegesen nyújtott szolgáltatások elemeit ketté veszi –, ami előttünk van, a jogosultság egyetlenegy feltételét veszi előre, de engedjék meg, hogy tényleg két mondattal hadd utaljak így az elmúlt időszakokra vagy idősokra, ugye, több kormányzatot érintő történetről van szó. Ugyanis 2008. január 1-jén került bevezetésre a gondozási szükséglet vizsgálat. Előtte egy egészen más, mondhatni nyugodtan, szabadabb rendszerben került erre sor.

Egy zárójeles mondat, hogy az akkori kormányzat akkori vezetői, meglehetősen kétes háttérű részvénytársaságon keresztül, sok százmilliós külső szakértői díjazással, tulajdonképpen végigverve az országon a gondozási szükséglet vizsgálatot, egy ilyen külső szakértői tevékenységként gondolták ezt el, ami 2010 után megszüntetésre került, mert egy teljesen felesleges pénzkidobás volt. Az valóban az volt, hiszen az volt az eredménye ennek a 2008 utáni időszaknak, hogy ennek a szigorított gondozási szükséglet vizsgálatnak a következtében csak emelkedtek az igénybevevői létszámok. Ez az önök által becsatolt statisztikákból is látható egyébként.

Tehát maga a gondozási szükséglet vizsgálat ilyen módon egyfajta örökség, de az egészen biztos, hogy 80 pontról beszélünk, tehát ugye, 80 pont a legmagasabb elérhető pontszám itt. Ez olyan személyekre igaz egyébként, akik már teljesen magatehetetlen és teljes mértékű gondozásra – sőt nyugodtan mondhatjuk, hogy nem kevés esetben 0-24 órás gondozásra – is rászorulók lennének. Tehát ebből a 80 pontból kell az új rendszer alapján 20 pontot megszerezni.

Kettő hónapja került bevezetésre ez az új rendszer, és szerencsére most már van egy olyan elektronikus nyilvántartó rendszerünk, a KENYSZI rendszer, amelyik nyitott és nem belső kormányzati rendszer, tehát ezt bárki elérheti, és a számokat leellenőrizheti. Én a kollégákat megkértem tegnap, 142 727-en voltak érvényes jogviszonyt eredményező szerződéses viszonyban szolgáltatóval. Ez pedig azt mutatja, hogy senki nem esett ki a rendszerből, ez nagyon fontos ugye, és azok, akik kiesnek, hiszen elhaláloznak, felmondják a szolgáltatásokat, minden megtörténhet, minden esetben úgymond pótlásra került; magyarul a fenntartók a helyükre az új gondozási pontszámoknak megfelelő ellátottat találtak. Ez miért fontos? Ugyanis a kormányzati szándék nagyon egyértelmű és nagyon határozott volt. Azokra az esetekre kell a jövőben is véleményem szerint koncentrálnunk, ahol bizony a megnövekedő és szerencsére növekvő élettartamnak, és egyébként a növekvő jobb életminőségben töltött évek mellett – bizony sajnos az ápolást, gondozást igénylő életévek megszorodásával együtt – bizony a gondozási szükségletek is növekednek. Magyarán, azokra kell koncentrálnunk, ahol az ápolási szükséglet magasabb.

Ez a fajta 20 pontos határ tehát a fenntartókat ösztönzi-e arra, hogy bizony vállalják fel a sokkal könnyebb esetek helyett a nagyobb gondozási, ápolási szükséglettel rendelkező személyeknek a gondozását. Ez nagyon fontos, hiszen a fenntartó abban érdekelt, hogy inkább a könnyebb esetek felé mozduljon el, és azok maradtak ellátás nélkül, és azok maradnak nagyobb számban ellátás nélkül, ahol ez nem csak egy fél óra, nem csak egy bevásárlás, nem csak egy recept kiváltása, amiről

egy mondatot azért még szeretnék mondani, hanem komoly, már szakképzettséget is igénylő szociális ápolás, gondozás. Tehát úgy látjuk, bár két hónap nem egy hosszú tapasztalat, de a rendszerben a fenntartók, a szolgáltatást végzők megértették, hogy mi ennek az új rendszernek a lényege. Az ápolási igények iránti célzottabbá válás eredményét vártuk, és úgy tűnik, hogy a rendszer ezt igazolja is.

Azzal egyébként, hogy a nehezebb esetek nem kerültek ellátásra, még magában azt lehetne mondani, hogy akkor a kormányzat nem foglalkozik ezzel, ez sem igaz. 2012-'13-ban az úgynevezett „Segítő kezek” program keretei között, tulajdonképpen a mai tényeket igazoló program került kialakításra, ahol különböző pontjain az országnak – és itt a közfoglalkoztatotti kör is bekapcsolásra került – úgynevezett laikus segítők kezdtek el működni, és azokban az esetekben, amiket, hogy ha most itt visszaidézem, a 20 pont alatti esetekben a laikus segítők segítsége is tökéletesen elegendő. Szerintem államtitkár úr nyilatkozatait a legtöbben ismerik, akik ezzel közelebbről foglalkoznak. Ő a Veszprém megyei MAK-nak az adatsorát szokta feljegyezni, ahol bizony az elfogadott, elismert és közpénzt felemésztő szolgáltatási elemek között a bálakötözés, a nyúlketrec-takarítás, és nem akarom sorolni az összes többi teljesen extrém dolgokat, a keréknyomás ellenőrzéstől kezdve nagyon sok mindent, a MÁK-os munkatársak egy elképesztő listát raktak össze. És az a véleményünk, hogy valószínűleg, hogy ha választani kell a nyúlketrec-takarítás, mint tevékenység és az otthon végezhető – és egyébként mondjuk, egy rászoruló esetében akár az etetésével, akár a tisztázásával kapcsolatos – tevékenységek között, a kormányznak igenis dolga, hogy a közpénzfelhasználást ebbe az irányba terelje, ezért volt szükség erre. Ennek megfelelően ennek a rendszernek a fellazítását a kormányzat nem tudja támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, helyettes államtitkár úr.
Van-e hozzászólás! Kovács Sándor képviselőtársam.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Valóban az Ellenőrző albizottságban Vágó Sebestyén képviselő kollégával kicsit vitába szálltam. A vélelmezett visszaéléseket, személyes tapasztalatból a saját környezetemből hozva, gyakorlattal tudom alátámasztani, mert nagyon sok ember keresett meg és keres meg, hogy gyakorlatilag egy hónapban egyszer elviszik hozzá a gondozási naplót, aláírja és felveszik utána a normatívát.

Én azt gondolom, egyetértve a kormányznak azzal a szándékával, hogy bár szigorítja a bekerülőket, de nem zárja ki a bent lévőket, hogy mindenféleképpen a gondoskodás kiterjesztéséről gondolkodik. Ugyanakkor fel is hívnám a kormány figyelmét, hogy az ellenőrzést valahogy oldjuk meg, hiszen, még egyszer mondom, hogy az egy naplóba egymás alá írt adatok vizsgálata a keréknyomás-méréstől a nyúl etetésig urambocsá!, leülök, aztán egy fél éjszakán keresztül megírom a kilenc gondozottnak az ápolási naplóját, aztán aláíratom vele – tehát szigorítani kell a naplóknak a felhasználását.

Bocsánat, hogy személyes példákba megyek bele, de 11 évig voltam egy kicsi falu polgármestere, jelen pillanatban utánanézttem, minden egyes 60 évet, illetve nyugdíjkorhatárt elérő nyugdíjas házi segítségnyújtásban vesz részt kliensként. Nonszensz, hogy egy társadalmi réteg teljes egészében állami fenntartású szolgáltatást vesz igénybe; és ismerek olyan mesterembert – nem fogok települést mondani és nem fogok szakmát –, aki jár dolgozni, és az unokahúga az ő ápolója, aki hónap végén elviszi hozzá és aláírja a gondozást, csak éppen az az ember már 62 éves és össze tudta szedni azokat a pontokat, amelyek kellettek ehhez. Még egyszer mondom, bocsánat, hogy saját példákat hozok, de tudok hozni.

Igen egyetérték a kormánnyal, és azt gondolom még egyszer, hogy hiányzik az ellenőrzés a bent lévőkkel, és azt gondolom, hogy társadalmi felelősségünk, hogy ha már szolgáltatást nyújtunk, ott azoknak nyújtunk, akik rászorultak és olyan minőségben nyújtunk, amelyet megérdemelnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lezárom a vitát. Visszaadom az előterjesztő képviselőjének a szót, Vágó Sebestyén.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem arról beszélünk, hogy nem volt visszaélés a rendszerben, ugyanis volt visszaélés a rendszerben. Mi azt mondjuk, hogy igenis a szolgáltatókat ellenőrizni kell.

Jogos az az igény, és ezzel még egyet is tudok érteni, hogy válasszuk ketté az idősgondozást, és igenis van egy szint, ami fölött szakellátásra van szüksége; akár a magyarországi törvények szerint is. Egy bizonyos gondozási vagy ápolási formánál a szakképzettség szükséges, és van egy olyan szint, ami alatt a laikust segítő sok esetben nagyobb segítség is lehet, mint egy szakképzettséggel vagy szakirányú végzettséggel rendelkező.

Mi azt vitatjuk, hogy bevezetésre került ez a rendszer, ugye, 15 pont helyett 20 pont a ponthatár, de akkor ugye, nincs még teljes lefedettsége a laikus segítőknél országos szinten. Amíg ez a lefedettség nincs meg, és akár egy idős ember is veszélybe kerül akár 2 pont hiánya miatt – most teljesen mindegy, hogy fizikai vagy mentális veszélyről beszélünk, de a mentális veszély egy idő után maga után hozza törvényszerűen általában a fizikai veszélyeztetést is –, addig vétek a rendszert megváltoztatni. Épüljön ki az egyel alatta lévő rendszer, akár laikus segítővel, akár önkéntes munkában egyébként, de amíg ez nincs meg, addig ne kurtítsuk a bekerülés feltételeit.

A másik dolog pedig az, hogy ennek pont, hogy a kiépített rendszere megvan, és akár a laikus segítőknél keresztül ez a gondozás már megtörténhet. Az lehet a prevenciója annak, hogy akár egy idős ember még éveken keresztül nem lépi át azt a 20 pontos határt, és ezzel egyébként tehermentesítve a házi segítségnyújtást a bennmaradóknak egy minőségibb szolgáltatást tudunk nyújtani, nem terheljük meg több emberrel akár egyébként a házi segítségnyújtás rendszerét, akár a szakellátást nyújtó egészségi intézményeknek a rendszerét. Tehát úgy gondolom, hogy ilyen szempontból persze szakmailag van logika a kormány érvelésében, csak amíg az egymásra épülő rendszerek nincsenek meg, addig vétek a szigorítás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnézést, egy helyettesítést be kell jelentenem. Konkrétan Harrach Pétert Kovács Sándor képviselőtársunk fogja helyettesíteni innentől kezdve.

Határozathozatal

Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. A bizottság határozati javaslatot nem vette tárgysorozatba.

Nyitrai Imre helyettes államtitkár úrnak külön köszönjük, hogy eljött a tárgysorozatba-vételi napirendhez és egy alapos vitát folytatott velünk. Köszönjük szépen.

Ki az, aki egyetért azzal, hogy a következő napirend H/3469-es számon benyújtott határozati javaslat legyen? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúan támogatja, hogy ez legyen a következő napirendi pontunk.

Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló H/3469-es számú határozati javaslat

(Tóbiás József, Dr. Harangozó Tamás Attila, Lukács Zoltán, Gúr Nándor, Korózs Lajos, Szabó Sándor, Gógös Zoltán, Hiszéky Dezső, Horváth Imre, Bangóné Borbély Ildikó, Heringes Anita, Demeter Márta, Dr. Józsa István, Harangozó Gábor István, Velez Árpád és Kiss László (MSZP) képviselők önálló indítványa)

Tehát akkor az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat következik, H/3469-es számon lett benyújtva. Kérdezem az itt jelenlévő előterjesztőket, hogy kívánnak-e hozzászólni. Korózs Lajos képviselőtársam.

Korózs Lajos (MSZP) előterjesztő szóbeli kiegészítése

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm. Nagyon röviden. Ugye, két országgyűlési határozati javaslattal szeretnénk élni, illetve az alaptörvény módosítását kérnénk az Országgyűléstől. A határozati javaslatunk szerint, az Országgyűlés felszólítaná a kormányt vagy felhívna a kormányt arra, hogy nyújtson be egy törvényjavaslatot, amely az öregségi teljes nyugdíjra – életkorától függetlenül – jogosulttá válna az a férfi, aki legalább 40 év jogosultsági idővel rendelkezik.

A másik határozati javaslatunk pedig arról szól, hogy a kormány biztosítsa az egyénre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt; megelőzően legyen lehetőség a korhatár előtti nyugdíj megállapítására, és ennek érdekében vizsgálja felül a törvényi szabályozást és kezdje meg a karkedvezményes nyugdíj új rendszerének kialakítását.

És a harmadik pontba foglaltam így magamnak össze, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátási rendszerének átalakítása véleményem szerint nem érte el a hozzáfűzött reményeket; már két évvel ezelőtt a felülvizsgálatokat be kellett volna fejezni, kétszer hosszabbították a határidőt, és ahogy látom, most sincs esély arra, hogy záros határidőn belül a végére érnek ennek az ügynek, ennek a dolognak. Következésképpen azt is gondolom, hogy egy civilizált országban a 21. században lenni kell rokkantsági és baleseti rokkantsági nyugdíjnak. Magyarország az egyetlen ilyen ország, ahol ez az intézmény nincs, és ez számomra elfogadhatatlan. Természetesen ebben az esetben ugye, szükség van – mármint az első pontban megemlített ügyben – az alaptörvény módosítására is, hiszen ma már gyakorlatilag nyugdíjat csak az öregségi nyugdíj jelent az alaptörvény értelmében. Köszönöm szépen. Ennyit kívántam röviden elmondani.

Hozzászólások, reflexiók

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársamnak a kiegészítést.

Kérdezem a kormányt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra; egyben köszöntöm Hulák Zsuzsanna főosztályvezető asszonyt is.

HULÁK ZSUZSANNA főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. Az MSZP képviselői egy elég komplex határozati javaslatot nyújtottak be. Ennek ugye, az első pontja arról szól, hogy a férfiak is 40 év jogosultsági idő után nyugdíjba vonulhassanak. Mielőtt itt a konkrét számokról mondanék pár mondatot, engedjék meg, hogy a legelején azért leszögezzük azt, hogy a nyugdíj alapvetően egy jövedelemarányos keresetpótló ellátás, amely ugye, egyensúly alapon működik, és igazából a kiesett veszteség kompenzálását szolgálja. Ha ezt figyelembe vesszük, és emellett megnézzük a számokat is, akkor látni fogjuk, hogy a kormány ezt a javaslatot miért nem támogatja.

Egyrészt az MSZP javaslatával egy olyan helyzet állhatna elő, amely, mióta a magyar nyugdíjrendszer létezik, még nem állt elő, hiszen a férfiak nyugdíjkorhatára 60 év alatt sosem volt. Ehhez képest, hogy ha bevezetnénk a férfiak 40-et – ugye, akkor akár most hívhatjuk így is –, akkor előállhatna egy olyan helyzet, hogy akár már 57 évesen is volnának férfiak, akik öregségi nyugdíjra volnának jogosultak; és mondom, ilyen még soha nem volt a magyar nyugdíjrendszer történetében.

Történt egy előzetes számítás arra vonatkozólag, hogy ha egy ilyen intézkedés bevezetésre kerülne, akkor ez pontosan mit jelentene. Úgy látjuk, hogy ezzel kapcsolatban csak 2015-ben 90 ezer olyan férfi volna, aki el tudna menni nyugdíjba, a következő években pedig 45-40, tehát 40 ezer körüli volna ez a szám. Ehhez képest összehasonlításképpen el kell mondanom, hogy a nők 40 '11-es bevezetése óta, tehát az elmúlt három évben összesen 130 ezer olyan nő volt, aki el tudott menni ezzel a lehetőséggel nyugdíjba, ehhez képest itt a férfiak esetén ennek duplájáról beszélünk, ugye, már az időszakra levetítve.

És végül, de nem utolsósorban muszáj megemlítenem azt, hogy a nők 40 intézkedése alapvetően a nőknek egyfajta pozitív diszkriminációját jelenti, hiszen az ő esetükben közel sem volt annyira folyamatos, vagy az ő esetükben általában közel sem olyan folyamatos a nyugdíjra való jogszerzési idő, mint a férfiak esetében. És úgy gondoljuk, hogy ugyan ez a 130 ezer hölgy élhetett ezzel a lehetőséggel, de azért ennek a haszonélvezői azok a magyar családok, amelyekben a nagymamák tudtak unokázni, tudtak besegíteni a mindennapi családi életben.

A második határozati ponttal kapcsolatban el kell mondani az elején, hogy a karkedvezményes nyugdíj alapvetően az NGM kompetenciájába tartozott, amíg kivezetésre nem került, ez ugye, a tavalyi év december 31-én történt meg. Itt a határozati pont arra tesz javaslatot, hogy a karkedvezményre jogosító munkakörök jegyzékét felül kellene vizsgálni. Itt szeretném jelezni, hogy ez a jegyzék gyakorlatilag 2006 óta nem létezik, hiszen akkor ez megszüntetésre került. Úgy gondolom, hogy alapvetően, mivel ez is már 2006-ban megszűnt, illetve tavaly december 31-ével a karkedvezményes nyugdíj kivezetésre került, itt úgy gondolom, hogy inkább egy foglalkoztatási kérdésről lehet szó, amelyet talán más fórumon érdemes megvitatni.

És végül a harmadik pont pedig arra vonatkozik, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátási rendszerét át kell alakítani. Ugye, 2012-ben ez a rendszer átalakult, bevezetésre került a komplex minősítési rendszer. Ennek eredményeképpen ma 80 ezer olyan megváltozott munkaképességű van, aki dolgozni tud és el tud helyezkedni a munkaerőpiacon, ami egy duplázást jelent az előző időszakhoz képest. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy igenis vannak eredményei ennek a 2012-es átalakításnak. Ettől függetlenül el kell hogy mondjuk, amit nyilván önök is már tudnak, hogy a kormányhivatali integráció keretében valóban megtörténik a rendszernek a felülvizsgálata. Tehát én azt gondolom, hogy nyilván minden rendszert folyamatosan monitorozni kell; jelen pillanatban ez zajlik az integráció keretében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen helyettes államtitkár asszony.

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)*
Ha nem, akkor lezárom a vitát és visszaadom a szót az előterjesztő képviselőjének.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Én alapvetően azzal nem értettem egyet, hogy válogatás nélkül minden korhatár alatti nyugdíjat megszüntettek; mindenféle átmenet nélkül, rugalmatlanul, emberek százai kerültek borzasztó méltatlan helyzetbe.

Nézze, államtitkár asszony, meglehetősen sovány magyarázat az, hogy a férfiak hány éves korban mehetnek el nyugdíjba. Ha ezt vesszük, akkor hogy az istenbe nem jutott eszükbe 2012 előtt, hogy milyen helyzet fog kialakulni. Hogy nem jutott senkinek eszébe, hogy ha egy 17 éves korában a szakmunkásképzőben felszabadult fiatalember elment géplakatosként dolgozni és betölti a 60. életévét, ledolgozott 43 évet, 43 éven keresztül járulékot fizetett, és most kikerül a munkaerőpiacról, és ha megfeszül, akkor se tud visszakerülni és nem tud munkát találni. Három hónappal kiszúrják a szemét, majd utána segélyezett lesz, majd később az sem; 43 éven keresztül dolgozott és 43 éven keresztül járulékot fizetett – csak azért, mert merev a rendszer? Mélységesen igazságtalannak tartom.

Tudjuk pontosan persze a korkedvezményes nyugdíj kapcsán ugye, ismerjük a szakmacsoportokat, akik bekerültek a kedvezményezett körbe. Pontosán tudjuk, hogy vannak olyan szakmák, amelyek már nincsenek és voltak olyan szakmák, amelyek újonnan születtek, de erre nem az a válasz, hogy ki kell dobni mindent a sutba. Akkor le kellett volna ülni a szakszervezetekkel és megegyezni arról, hogy melyek azok a szakmacsoportok, amelyeket beemelünk a kedvezményezett körbe, ugye, akik sugárveszélyben dolgoznak, akik keszonban dolgoznak, akik magas nyomás alatt dolgoznak, le lehetett volna tárgyalni. De nekem ne mondja senki, hogy a magyar nyugdíjrendszert az teszi tönkre, ha az egri Markhot Ferenc kórházban egy olyan sugárveszélyben dolgozó nővér el akar menni két év korkedvezménnyel nyugdíjba, aki lehet, hogy meg sem éri a nyugdíjkorhatárt, mert évek óta mellrákkal küszködik a szerencsétlen, mert erre van példa nem egy, nem kettő. És egy kórházban hányan akarnak elmenni nyugdíjba a következő évben: ketten, vagy egy – vagy három év múlva senki, mert korban nem lesz ott, ez viseli meg a magyar nyugdíjrendszert?

Nem sokkal nagyobb probléma az, hogy 5-600 ezren külföldön fizetnek járulékot, és minden egyes fillér hiányzik a magyar nyugdíjkasszából? Ezek a nagy kérdések, amiről kéne beszélni. Azok a nagy kérdések, hogy igen én pontosan tudom, hogy a nyugdíjrendszer az a rendszer, amelyhez mindig hozzá kell nyúlni, mindig. A nyugdíjrendszerben, ha nincsenek rugalmas elemek, akkor a soron következő feladatra nem tud jó választ adni a politika. *(Közbeszólás Révész Máriusz részéről.)* Bocsássál már meg, ez nem idetartozik, de azért tudnék példákat mondani arra, hogy például viszonylagosan a nyugdíjkassza miért tudott egyensúlyban lenni. Többek között azért, mert a múlt évben fél évig senki nem mehetett el nyugdíjba, és hónapokon keresztül több tízezer embernek nem kellett nyugdíjat fizetni; aki a régi rendszer szerint január 2-án jogosult lett volna nyugdíjba menni, az július 2-án tudott elmenni, tudok én példákat mondani pro és kontra.

Én kérem változatlanul, elnök asszony befejeztem a mondókámat. Nem az a baj, hogy 65 év és rugalmasan lehet nyugdíjba vonulni, hanem az a baj, hogy nincs meg a korhatár alatti rugalmas nyugdíjba vonulás lehetősége, mert lemerevítették a rendszert. És én semmi mást nem kérek, csak vegyünk napirendre, vigyük oda a parlament elé és beszéljünk értelmesen ezekről a dolgokról, semmi mást nem kértem. Köszönöm szépen, elnök asszony.

ELNÖK: Köszönjük szépen az előterjesztő kiegészítését, illetve zárszavát.

Határozathozatal

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki egyetért a határozati javaslat tárgysorozatba vételéről, amelyet az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer kialakításához szükséges intézkedések címet viseli. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. Tartózkodás volt-e? Nem volt

tartózkodás. A bizottság nem támogatja, hogy a határozati javaslat tárgysorozatba kerüljön.

A diszkriminációmentes szolgálati idő elismerése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló T/3181-es számú törvényjavaslat (Novák Előd, Sneider Tamás és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

Utolsó napirendi pontunk következik az egyebek előtt, a diszkriminációmentes szolgálati idő elismerése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, T/3181-es számon szerepel. Novák Előd, Sneider Tamás és Vágó Sebestyén képviselőtársaink önálló indítványa.

Kérdezem, hogy az előterjesztők közül ki lesz a szóbeli előterjesztő. *(Jelzésre:)* Sneider Tamás.

Sneider Tamás (Jobbik) előterjesztő szóbeli kiegészítése

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Az előző témához kicsit kapcsolódó törvényjavaslat módosítása van most itt napirenden. Ha a történetbe vissza akarunk menni, nem kell nagyon hosszasan. A 2010-es önkormányzati választás idején a Fidesz megígérte – Iván László professzor úron keresztül – a magyar nőknek, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhatnak. Ez nyilván befolyásolta egy kicsit az önkormányzati választás eredményét is, és nagyon sokan várták ezt a munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetőségét. Csak, amikor már konkrét törvényjavaslat lett benyújtva, akkor nem munkaviszony szerepelt benne, hanem jogosultsági idő. Na most, ez viszont nem takart nagyon sok dolgot, amire számítottak azok a nők, akik már ledolgoztak közel 40 évet, vagy körülbelül ilyen időszakot; és egyébként ennek köszönhető, amit itt államtitkár asszony is mondott épp az előbb, hogy mindössze 130 ezer nő tudta igénybe venni eddig ezt a lehetőséget. Valóban, akik számítottak rá, annak a fele, harmada sem tudta igénybe venni ezt a lehetőséget azért, mert ennek köszönhetően kimaradt olyan terület, mint amikor valaki munkanélküli segélyen volt és fizettek utána nyugdíjjárulékot, vagy éppen, hogy ha valaki gyakorlati munkát végzett és ugyancsak fizettek utána nyugdíjjárulékot – tehát több ilyen terület kimaradt, aminek köszönhetően mégsem mehettek el hamarabb nyugdíjba.

És van egy harmadik rész, amit mi orvosolni szeretnénk most, többek közt azért, mert ez olyan, ami rendkívül diszkriminatív: itt az ápolási időszakról van szó. Hogy ha valaki ápolást végzett otthon a családtagjaival kapcsolatban, akkor a törvény – amit a Fidesz betervezett 2010 végén – csak arról szól, hogy csak akkor számíthat be az ápolásba az elvégzett idő, hogyha valaki egy gyermekét ápolta otthon – ha a férjét, ha a testvérét vagy a szüleit, akkor nem, szinte érthetetlen egyébként. Ezt már akkor is nyilván elmondtuk, hogy miért kell ilyen különbséget tenni a szeretteink között, hogy az egyiknél otthon lehetünk, és a nyugdíj időbe beleszámít, míg a másikinál nem.

Nagyon sok visszajelzést kaptunk, nyilván más pártok is a nyugdíjrendszer átalakításával kapcsolatban, és én személyesen nem egy olyan hölgygel beszéltem, aki ezt lakossági fórumon sérelmezte. Persze a többit is sérelmezték, hozzá kell tennem, de mi úgy érezzük, hogy az igazságosság jegyében ez a legfontosabb dolog, amit nekünk meg kell változtatnunk, hiszen rossz az üzenete. Egyszerűen az az üzenete, hogy ha a férjed beteg lesz, akkor ne maradj otthon vele, hanem add be valahova, ha be tudod, vagy nem tudom, hagyd el vagy bármi, tehát ez az intézkedés semmiképp sem egy családbarát intézkedés, ahogy ez bekerült a törvénybe.

Úgyhogy ezt szeretnénk most jelen pillanatban orvosolni. Nyilván örülnék, ha a többit is lehetne, de persze tisztában vagyunk vele, hogy milyen költségvetési kiadásokat jelentene egyik-másik, nyilvánvalóan egyébként ez lenne a legkisebb költségvetési kiadása a kormánynak. Tehát nem egy nagy összegről van szó, úgyhogy nem kell attól sem félni, hogy emiatt bármilyen probléma lenne, viszont talán a legigazságtalanabb az egész rendszerben ez, amit mi szeretnénk orvosolni. Ehhez kérem az önök támogatását, hogy ez napirendre kerüljön, és ezen lehessen változtatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a kormány képviselőjét az álláspontjukról.

Hozzászólások, reflexiók

HULÁK ZSUZSANNA főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök asszony. Iván professzorra visszautalva el kell hogy mondjam, hogy ő azt mondta, hogy 40 év munkaviszony után lehet igényelni ezt a lehetőséget, hogy a munkaviszony és a jogosultsági idő ezek lefedik egymást, ezek ekvivalens fogalmak.

Jelen pillanatban a nyugdíjrendszerben elismerésre kerül az ápolási díj, viszont – ahogy ön is említette – a tartósan beteg, fogyatékos gyermekekre tekintettel megállapított ápolási díjnál 10 év jogosultsági idő figyelembe vehető, az e feletti időszak pedig a szolgálati időként vehető figyelembe; valamint, hogy ha valaki felnőttöt ápol, tehát akár férjet vagy testvért, vagy bármely más családtagot, akkor is szolgálati időként ugyanígy figyelembe vehető az ápolási díj.

Ezen kívül nem hangzott el, hogy ugye, az ápolási díjhoz kapcsolódóan van egyéb kedvezmény is, tehát itt a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkereset számításakor az ápolási díj összegét csak akkor kell figyelembe venni, ha az a nyugdíj összegére növelő hatású, tehát ugyanúgy, mint a gyermekgondozási ellátásoknál, csak akkor kell beszámítani, ha ez kedvezőbb a nyugdíjba vonuló számára.

Ahogy már képviselő úr is említette, valóban a nyugdíjrendszer egyensúlyi helyzetének a fenntartása egy nagyon fontos szempont, és ön itt azt mondja, hogy nem egy nagy tételről volna szó, de mivel azért itt több tízezer emberről beszélünk, én azt gondolom, hogy ez igenis jelentősen hatna az egyensúlyi helyzetre. Ezért úgy gondoljuk, hogy amellet, hogy megtartjuk az ápolási díjhoz kapcsolódó jelenlegi kedvezményeket, jelen helyzetben nem támogatjuk azt, hogy minden körben, minden ápolási díjban érintettnél százszázalékosan jogosultsági időnek számítson be az ápolási díjjal töltött időszak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Kovács Sándor képviselőtársunk.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért Korózs Lajos képviselőtársunk államtitkári idejében még arról is beszélt, hogy nyugdíjadót kellene bevezetni. *(Korózs Lajos: Ne beszélj már hülyeséget, nem ezt mondtam.)* 2009-ben akkora lyuk tátongott ...*(Korózs Lajos: Azt mondtam, és ezt már többször a fejemhez vágta, hogy nincs ellenemre az, hogy a nyugdíjak bruttósítása után adóköteles jövedelemként vegyük figyelembe; ez nem ugyanaz, mint amiről ti beszéltek – a jegyzőkönyvbe mondom.)*

ELNÖK: Szeretném a tisztelt bizottság tagjait felhívni, mert nem az első eset, hogy szerintem sokkal méltányosabb lenne a munkánk, ha betartanánk a szabályokat. Mindenki kap szót, és ez volt idáig a gyakorlat.

Kovács Sándor képviselőtársamé változatlanul a szó.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Én folytatnám azért ott, ahol abbahagytuk a 2010 előtti nyugdíjazásnál. Tehát az akkori magánnyugdíj kasszába terelt pénz nagy részét, ne vitatkozzunk rajta, hogy a befektetők zsebébe vándoroltattuk, és nagy részét el is lopták ennek, (*Korózs Lajos: Most január 1-jével.*), és 2009-ben 350 milliárddal kellett kiegészíteni. És itt a helyettes államtitkár asszony is, és Révész Máriusz képviselőtársam is mondta, hogy ennek a kasszának egyetlenegy logikája van, mégpedig az egyensúly, amit – ha a tegező viszonyt folytathatjuk –, akkor nálatok ezt éppen az IMF hitellel, vagy egyéb külső hitelekkel tudtátok fenntartani, kedves Lajos. Mégpedig azok után, hogy a rendszerváltás után még Horn Gyula, a ti miniszterelnökök is azt mondta, hogy szociális kiadást és nyugdíj kiadást nem lehet hitelből fedezni, csak és kizárólag a GDP jövedelemarányos társadalmi szerepvállalásból. Ezeket rúgtátok fel, és ezeket kéritek rajtunk számon, amikor egyensúlyba tettük azt a nyugdíjkasszát, ami óriási lyukakban tátongott, és azt gondolom, hogy mindenféleképpen jó irányba megyünk, a nyugdíjkasszának egyensúlyba kell lenni.

Azzal egyet tudok érteni, hogy valamilyen rugalmasságot be kell vezetni, a nyugdíjas kor előtt valamilyen egészségkárosodásból fakadó rugalmasságnál, de azzal nem, hogy azt nyugdíjnak hívjuk; most a komplex felülvizsgálat alapján rehabilitációs járadék vagy rehabilitációs nyugdíj, talán ilyen megfogalmazás van. Úgy gondolom, hogy a társadalom gondoskodik, ha pedig ilyen speciális esetekről van szó, szerintem akár a szociálpolitika – hogy visszautaljak képviselő asszonynak a nagyon bonyolult szerkezetére – nemcsak szociális, de mégiscsak azt gondolom, hogy a társadalom a szociális problémára választ adó politikájáról van szó. Úgyhogy én mindenképpen azt javaslom, ne vegyük tárgysorozatba, hiszen a mostani nyugdíjrendszer az egyensúly fenntartására és a hosszú távú fenntartására irányul. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Bangóné Borbély Ildikó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Azt azért jelentsük ki, hogy amikor a nőknek a 40 év munkaidő után eltöltött nyugdíjba vonulását bevezették, azért a kormány elismerte, hogy ők nem számítottak ennyi nyugdíjba vonuló nőre, akkor egy 20-30 ezer hangzott el több esetben, és meglepő volt – többször lenyilatkozták –, amikor elérte a 100 ezret és most már 120 ezerről beszélünk. Férfiaknál engem meglepett ez az adat, mert pontosan ezt tettük fel egy írásbeli kérdésként, ezt firtattuk, hogy hány férfit érintene a 40 éves nyugdíjba vonulás; és akkor én azt a választ kaptam, hogy erre megfelelő adatok nem állnak rendelkezésre, ezt nem tudják megmondani, és ezért lepődtem meg ezen a 90 ezren és utána évenként a 45-40 ezer. Azt is elmondom, hogy nem sokáig fog tartani a nőknél ez a 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás, és a férfiaknál is, mert a mostani fiataloknak már esélyük nincs, hogy 40 évet ledolgozzanak, sőt már a 20 évre sincs esélyük, ha ez így folytatódik.

Az otthonápolásról annyit kell elmondani, hogy mindenféleképpen minden eszközzel támogatni kell az otthonápolást, mindig az intézményi rendszer kerül a legtöbbe, és az otthoni a legkevesebbe. És azért azt is itt el kell mondani, hogy azért a méltányossági ápolási díjat is megszüntette ez a kormány – úgyhogy nagyon fontos

lenne, hogy minden olyan esetben segítsünk a családokon, és pontosan azért lenne támogatható ez a törvényjavaslat. Én egyet hiányolok belőle, ebbe bele kellett volna rakni a férfiakat is, és nem csak a nőket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Révész Máriusz képviselőtársam.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Azt kell mondjam, hogy a férfiak 40 az másképp hangzik a Jobbik szájából és másképp az MSZP szájából. Tehát idézzük már vissza, hogy 2009-ben ugye, a baloldali kormány hozott egy olyan törvényt, ami 62-ről 65 évre emelte a nyugdíjkorhatárt. *(Korózs Lajos: És ennek mi köze van hozzá.)* Hogy-hogy mi köze van hozzá? *(Korózs Lajos: Az Isten áldjon meg, volt előtte előrehozott öregségi, nyugdíjsökkentés nélküli előrehozott öregségi nyugdíj.)*

ELNÖK: Szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy ha kér valaki szót, adok neki.

Révész Máriusz képviselőtársamé a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Úgy látom, Korózs képviselő úr rossz lelkiállapotban van, ezt bizonyos értelemben egyébként értem. Tehát kell ahhoz némi bátorság, hogy felemeljük 2009-ben a nyugdíjkorhatárt, majd utána egy-két év múlva verjük az asztalt, és azt mondjuk, hogy a férfiak 40.

Tisztelt képviselő úr, nem érzi ezt egyébként egy kicsit se kínosnak. Tehát a Jobbik ezt javasolja, rendes, koherens álláspont, ők legalább nem döntötték az ellenkezőjét. Itt az a helyzet, hogy nem is tudom ezt teljesen értelmezni, önök elmondták, hogy gyakorlatilag az, hogy a nyugdíjassza egyensúlyban legyen, amit egyébként soha nem tudtak megcsinálni, azt mi megköveteljük. Az előző hozzászólásában a fejünkre olvasta, hogy fél évig nem kellett nyugdíjat fizetni, mert ugye, július 1-jétől lehetett. De ki hozta ezt a törvényt, képviselő úr? Nem a 2009-es törvény? *(Korózs Lajos: Dehogynem, nagyon bölcsen.)* Akkor mi vagyunk az oka. Önök hoztak egy törvényt, hogy július 1-jétől kell fizetni; július 1-jétől kell egyébként, mindig onnan félévente, félévet emeljük a korhatárt, ebből kifolyólag ugye, július 1-jéig nem lehet nyugdíjba menni; majd az önök által hozott törvény kapcsán most itt a bizottsági ülésen megtámad minket. Lelke rajta, tegye.

A következőket szeretném még elmondani, hogy a rokkantnyugdíj megszűnt, képviselő úr ezt helyesen mondta. De az a helyzet, mi azt mondjuk, hogy ez nem nyugdíjnak számít, és ezért nem a nyugdíjbiztosítást terheli, hanem rokkantsági ellátást biztosítunk azoknak az embereknek, akik rászorulók, és innentől kezdve egyébként egészségbiztosítást a költségvetés. *(Közbeszólások.)* Igen, csak teljesen érthetetlen, inkoherens, a saját döntéseikkel teljesen összevissza ellentétben lévő szólásokat tesz Korózs Lajos. Annyit tudok elmondani, hogy a nyugdíjassza most egyébként egyensúlyban van. Ha megnézzük, hogy mi történt a nyugdíjakkal mondjuk, 2010 és 2015 között, akkor mi azt vállaltuk, hogy a nehéz gazdasági körülmények között is meg fogjuk tartani a nyugdíjak reálértékét, és ezt nagyon jelentősen túlteljesítettük.

Most az a helyzet, hogy itt van előttünk a Jobbiknak ez a javaslata. Azt mondom, érzékelem egyébként azt, hogy itt teljesen egyértelműen pozitív vonulatok motiválták az előterjesztőket, tehát itt nemcsak ilyen politikai szempontból hirtelen elénk vágnak egy javaslatot, hanem pozitív megfontolások vezényelték őket, nemcsak a kommunikáció. Én azt hiszem, ahogy itt elhangzott az államtitkárság részéről is az,

hogy a nyugdíjassza a továbbiakban is egyensúlyban maradjon, az egy rendkívül fontos feladat, úgyhogy én egyébként tartózkodni fogok a napirendre való bocsátásnál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha nincs több vélemény, akkor átadnám alelnökségnek a vezetést, szeretnék hozzászólni.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezetést átveszem, és elnök asszonynak megadom a szót.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. A nők 40-nel 2010-ben az volt a célunk, amit egyébként miniszterelnök úr elmondott, hogy azok a nők, akik gyakorlatilag egész életüket munkával és gyermekneveléssel töltik el, azok egyfajta bónuszban részesülhessenek, és 40 év munkaidő után – amibe beleszámít a gyermekneveléssel eltöltött idő is – elmelessenek teljes értékű nyugdíjba. Ugye, ezt a kormány részéről hallottuk, hogy akik ápolással töltenek el időt, az szolgálati időnek minősül az alap öregségi nyugdíjnal.

A Jobbikkal a szándékaink egybeesnek, szeretnénk mi is a nők 40-t erősíteni, kiterjeszteni, de mindig hozzátesszük, hogy figyelembe kell venni a magyar gazdaság lehetőségeit, teljesítőképességét és figyelembe kell venni a nyugdíjassza állapotát. Tehát én a magam részéről azt tudom mondani, hogy amint erre gazdaságilag indok mutatkozik, akkor mindenféleképpen vegyük elő újra ezt a javaslatot, mert mondom, a szándékainkkal ez egybeesik.

Az utolsó két napirend kapcsán pedig alapvetően egyetértek Révész Máriusz képviselőtársam által elmondottakkal, ezt nem kívánom egyébként megismételni.

Köszönöm szépen, alelnökségem.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és visszaadom az ülés vezetését.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát lezárom, és kérdezem, hogy az előterjesztő kíván-e hozzászólni.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Végül is visszatértünk szinte az előtte lévő napirendi pontra ennél a vitánál; de azért egyébként jó hallgatni ezt a vitát, mert szerintem sok érdekes gondolat is felvetődik közben.

Engedjék meg, hogy még egy gondolatot elmondjak úgy általánosságban. A magyar nyugdíjrendszert lehet fejleszteni, még hozzá nagyon komoly mértékben, hiszen egyrészt a nyugdíjak befizetése függ a gazdaság helyzetétől, hogy mennyien fizetik be azt a nyugdíjat és milyen fizetés után, hiszen ha magasabb fizetések vannak, akkor magasabbak a járulékok is, hacsak nem csökkenti éppen mondjuk, egy kormányzat, de alapvetően ugye, automatikusan emelkedik. És jelen pillanatban azt látjuk, hogy nagyjából 400 ezer munkanélküli van az országban, 600 ezren vannak körülbelül távol az országtól, 250 ezren vannak a közmunkaprogramba és még körülbelül 250 ezren vannak sehol sem ebből a részből, akik viszont nem dolgoznak. Tehát gyakorlatilag, ha a közmunkát is beleveszem, és mondjuk, valami más nem közmunka jellegű és jobban fizetett állásra gondolok, ha ezt is beleveszem, akkor másfél millió embernek a munkaereje még hiányzik a rendszerből. Ha ezt sikerülne egyébként beletenni, nyilván az összeget nem lehet, akkor elképesztő módon változhatna a nyugdíjassza mérlege is. Tehát nyilvánvalóan ezek az összefüggések, ezt látnunk kell, de azt nem szabad mondani, hogy nem lehet a nyugdíj területre

folyósítani pénzeket, mert van még plusz tartalék a magyar gazdaságban a munkaerő területén is, vagy, ha mondom, a fizetések növekednek.

És nem ok nélkül adtuk be ezt a törvénymódosító javaslatunkat és nem akartunk nagyobb lépést tenni ebben a pillanatban. Mert mi azt látjuk, hogy jelen pillanatban is, ha a költségvetést megnézzük – most nem akarok ráutalni a stadionokra vagy más egyéb beruházásokra –, akkor azért azt kell mondanom, hogy egy ilyen építménynek akár a feléből is kijöhet ez az összeg, amibe kerülné, mondjuk, ez a méltányos és nem diszkriminatív rendelkezésnek a létrehozása. Úgyhogy természetesen mi továbbra is fenntartjuk ezt az álláspontot, és lehet, hogy még egyszer behozzuk, hogy gondolják át ebben az évben; szerettük volna, ha legalább ennyivel előbbre tudjuk mozdítani a nyugdíjkérdést Magyarországon, és mondjuk, ha a következő költségvetésbe belekerül. Tehát én biztos vagyok benne, hogy legkésőbb a következő költségvetési időszakban mi ezt a kérdést vissza fogjuk hozni, addig bízom benne, hogy ez legalább gondolatébresztőnek is jó volt mindenki számára, és tudunk előrelépést tenni ebben az ügyben. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársam. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. A bizottság nem vette tárgysorozatba a határozati javaslatot.

Köszönöm szépen a kormány képviselőinek, hogy itt voltak és ilyen hosszan a rendelkezésünkre álltak.

Egyebek

Még egy napirendi pontunk van az egyebek között. A bizottságunk albizottságokat hozott létre. Van egy Ellenőrző albizottságunk, amelynek elnöke Bangóné Borbély Ildikó; ott van egy üresedés, amit a Fidesznek be kell töltenie, hiszen képviselőtársunk, Kucsák László kivált a Népjóléti bizottságból.

Javaslom Révész Máriusz képviselőtársamat az Ellenőrző albizottságba, míg meg nem gondolja magát. Tehát az Ellenőrző albizottságba Révész Máriusz képviselőtársam, és Kovács József képviselőtársam helyett Kovács Sándor képviselőtársam jönne. Szavazhatunk egybe? *(Révész Máriusz: Olyan nincs, hogy nem vállalom el?)* Nem.

Ki az, aki egyetért azzal, hogy az Ellenőrző albizottságba Kovács József képviselőtársunk helyett Kovács Sándor képviselőtársunk jöjjön be? *(Szavazás.)* Egyhangú. Köszönöm szépen.

És ki az, aki Révész Máriusz képviselőtársunk tagságával egyetért? *(Én nem is vállaltam el.)* De nyilatkozol? *(Révész Máriusz: Ha kérdezel, Gabi!)*

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Nem.

ELNÖK: Jó, akkor halasszuk el ezt a döntést.

Még egy döntést hadd kérjek a bizottsági tagoktól, és elnézést, hogy nem egyeztettük le egészen precízen.

Kovács József képviselőtársunk, aki egyben alelnök, a Fogyatékosokkal élő ügyeinek albizottságában venne részt. Ki az, aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Egyhangú a döntés.

Nagyon szépen köszönöm a munkát. *(Jelzésre:)* Bangóné Borbély Ildikónak adnám meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Csak technikai jellegű lenne. Volt februárban a szegénységgel kapcsolatban egy nagyon fontos konferencia a Kesztyűgyárban. Szeretném azt kérni tőletek, Gabi, hogy az ilyen fontos konferenciákról értesüljünk, ha lehetne kérni, hogy ezekről kapjunk meghívókat, hogy tudjunk róla; mert én azt gondolom, hogy ezek a témák nagyon-nagyon fontosak, és hogy ha tudunk, akkor szeretnénk részt venni ezeken a konferenciákon.

ELNÖK: Én annyit tudok mondani Ildikó, hogy két típusú konferencia szokott lenni a Magyar Országgyűlésben, a felsőházban. Az egyik az, amit valamelyik bizottság, tehát a parlament valamelyik bizottsága szervez, a másik, amit külsős bizottságok szerveznek. Na most, ezek szerint ez egy olyan konferencia volt, amiről mi sem értesültünk időben. Én azt az ígéretet tudom tenni a bizottság munkatársai nevében is, hogy amit megkapunk meghívót, azt gyakorlatilag „postafordultával” továbbküldjük. Azt mondják a munkatársaim, hogy nem kaptunk meghívót. Én azt az ígéretet tudom tenni, hogy ami ide hozzánk beérkezik, azt továbbítom nektek.

Elnöki zárszó

Azzal szeretném a bizottsági ülést berekeszteni és bezárni, hogy tényleg nagyon szépen köszönöm az együttműködéseket, nem tudom, hogy volt-e arra példa, hogy tárgysorozatba vételnél ilyen alapos és kimerítő vitát tudtunk folytatni, szerintem ez épülésünkre szolgálhat.

És már a kormány képviselői elmentek és megköszöntem nekik, de azt is köszönjük, hogy végül is ilyen magas szinten képviseltették magukat, mert tényleg érdemi szakmai vitát lehetett folytatni – úgyhogy köszönöm a megjelenést és a munkátokat, a bizottsági ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 12 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné